

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

İYG

78

22 Temmuz 1979
Yıl : 4
Fiyat : 10 TL.

MHP ÜGD KAPATILMALI, FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

Orhan Ateşsaçan

Atilla Çelebi

TÜNELİN UCUNDAKİ IŞIK NEDİR?

CHP ağırlıklı hükümet işbaşına geldiğinden bu yana, emperyalist ülkelerden alacağı kredileri bekledi, durdu. Kredi alabilmek uğruna emperyalizme, NATO'ya, IMF gibi talan örgütlerine ödün üstüne ödün verdi. Emperyalizm, uluslararası tekeller, pentagon generalleri, bu ödünlerle doymadı. Halkımızın kölelik zincirleriyle emperyalizme daha sıkı bağlanmasını, kredi vermek için şart koştu. **«Kölelik anlaşmalarını imzalarsanız kredi için yeşil ışık yakarız»** dediler. CHP ağırlıklı hükümet **«ekonomik darboğazdan»** çıkabilmek için bütün umudunu emperyalistlerden alacağı kredilere bağladığından da yatılan her koşulu yerine getirdi. Emperyalizme teslimiyet belgesini Paris'te imzaladı. Şimdi ülkemize kredilerin **«akması»** bekleniyor. Başbakan Ecevit, **«az kaldı»**, **«tünelin ucundaki ışık gözüktü»** türünden vaadlerle emekçi halk yığınlarından yeni **«fedakârlıklar»** istiyor. **«Kemerleri biraz daha sıkalım»** diyor. CHP ağırlıklı hükümetin bakanları, kuyruklarda ömür tüketen emekçi halk yığınlarına bakarak **«bu, mutluluktur»** diyorlar. Halkımızla alay ediyorlar.

Gerici-faşist güçler, halk yığınlarının bu hoşnutsuzluğunu, emperyalizme karşı duyduğu öfkeyi, demagojilerine malzeme yapıyorlar. Demirel, Türkeş gibileri, emperyalizmin bu has adamları. **«Bu hükümeti IMF idare ediyor.»** diye yaygarayı basıyorlar. IMF'yle anlaştığı için hükümetin **«yılana sarıldığını»** söylüyorlar. Bu yılanın zehiriyle beslendiklerini halkımıza unutturmak istiyorlar. Öte taraftan, işbirlikçi tekelci burjuvazinin önde gelenleri, gelecek kredileri yutmak için iştahla ağızlarını açıyorlar. Daha büyük lokma koparmak için kavgaya tutuşuyorlar.]

Demireller, Türkeş'ler de gelecek kredilerin **«hür teşebbüs»** tarafından kullanılması, **«devletçiliğe özenilmemesi»** gerektiğini söylüyorlar. Tekeller arasında pay kavgası [illegible]rken, tekelci basın da kredilerin nasıl kullanılması gerektiği konusunda **«kamuoyu yoklamaları»**na başvuruyor.

CHP ağırlıklı hükümet ile IMF arasında süregelen görüşmeler, 18 aydır tekelci basının manşetlerinden inmedi. Kamuoyu, emperyalist ülkelerin Maliye Bakanlarını, IMF heyetlerini neredeyse kendi bakanlarından daha fazla tanır oldu. Bu bakanların, heyetlerin, Carter - Schmidt gibilerinin Türkiye'yi bunalımdan çıkarmak için nasıl çalıştıklarını, gecelerini gündüzlerine kattıklarını (!) tekelci basının aracılığıyla öğrenmiş oldular. Ancak, bu arada tekelci basının, ısrarla sosyalist ülkelerin uzattığı dost elini halkımızdan gizlemeye çalıştığı da gözden kaçmadı. Sosyalist ülkelerle kurulan iyi ilişkileri, halkımızın yararına yapılan dostça yardımları yansıtmamaya özen gösterdiği görüldü.

«Tünelin ucundaki» IMF kredilerinin beklentisi içinde olanlar, sosyalist ülkelerin somut yardımlarını gözden saklamaya çok çaba harcadılar. Bu, elbette, burjuvazinin, ulusal kurtuluş savaşı yıllarından bu yana izlediği politikanın bir sonucuydu. Karagün dostumuz Sovyetler Birliğinin halkımıza yaptığı yardımları unutturmak için bin dereden su getirenlerin böylesi bir politika izlemesi, anti-komünizm, anti-Sovyetizm silahına sarılması hiçte şaşırtıcı değildir. Ancak, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız unutmuyor.

Emperyalizme, NATO'lara, IMF lere umut bağlayanlara, bunalımın ağır yükünü emekçi halk yığınlarının omuzlarına yıkmak için çırpınanlara işçi sınıfımız ve emekçi halkımız en iyi yanıtı eylem alanlarında veriyor. Onbinler, **«Amerika defolsun, üslere el konsun»**, **«NATO zinciri kırılmalıdır»**, **«Kölelik anlaşmaları yırtılsın»**, **«IMF Defol»** belgilerini haykırıyor.

«Tünelin ucundaki» gerçek ışığı, ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunu, işçi sınıfımızın Leninci partisi gösteriyor. «Işığa» ulaşmak için; emperyalizme teslim olmak değil, emperyalizmi ülkeden kovmak, sosyalizme açılan ileri demokratik bir erk kurmak gerekiyor. Bunun için tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği kendini dayatıyor.

Türkiye'nin Büyük Dostu Todor Jivkov Ülkemize Hoş Geldin!

BKP Merkez Komitesi Birinci Sekreteri ve Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkanı Todor Jivkov iki ülke arasında değişik sorunlar üzerine görüşmelerde bulunmak için ülkemizi ziyaret etti. Delegasyonlar arasındaki görüşmeler dostluk havası içinde geçerek, vize işleminin karşılıklı kaldırılması, taşımacılık konularında anlaşmalara varıldı. Ayrı ailelerin birleştirilmesi sorununda da verimli görüşmelerde bulunuldu. Ayrıca bölgemizde ve dünyada barışın korunması ve kalıcılaştırılması, işbirliğinin derinleştirilmesi gibi konular da ele alındı.

Halkımız ziyareti büyük bir hoşnutlukla karşıladı. Ama düşmanları huzursuzdu. Faşistinden maocusuna tüm gerici, karşı-devrimci güçler, Todor Jivkov'un ziyareti nedeniyle bir kere daha tüm pisliklerini kustular. CİA ajanı Perinçek, 40 milyon Türkiyelinin düşmanlarını birliğe çağırıyor, Demirel'e «Rus emperyalizmine karşı niye açık tavır almıyorsunuz?» diyordu. Ecevit'ten silah kaçakçılığı konusunda Jivkov'dan hesap sormasını istiyordu. Tercüman gibileri kişisel karaçalmalara kadar vardırdılar işi. Ama bu çok sesli koronun çabası, boşuna bir çabaydı. Ziyaret sonunda bizzat Başbakan, iki ülke arasında «halktan halka ilişkilerin» derinleştiğini vurguladı. Halkımız her zaman, komşu ülkelerle bu tür ilişkilerin geliştirilmesinden yana olmuştur, bugün de bunun sürdürülmesini her zamankinden daha fazla arzulamaktadır. Sosyalist Bulgaristan'la geliştirilen ikili ilişkilerin halkımızın ne denli yararına olduğu özellikle son yıllardaki sonuçlarıyla ortadadır. İşçi sınıfı, emekçi halkımız, ilerici-yurtsever gençlik bu ilişkilere yüksek bir değer biçiyor ve daha da geliştirilmesini istiyor.

başyazı

İGD'nin Güçlendirilmesi Gençlik Hareketinin Geleceğini Belirleyecektir

Türkiye'de gençlik hareketinin en önemli özelliklerinden birisi, gerici-faşist güçlerin gençlik içerisindeki konumlarının gittikçe zayıflaması; bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşına yeni yeni genç güçlerin katılmasıdır. 1960'lardan önce gerici çevrelerin gençlik içerisindeki etkileri dikkate alınırsa, ve 1960'lardan günümüze dek uzanan zaman diliminde anti-emperyalist anti-faşist gençlik hareketinin ulaştığı boyutlar göz önünde tutulursa, bunun önemini anlamak daha kolaylaşır.

Ne var ki, gerici-faşist çevrelerin gençlik içerisindeki ideolojik, politik konumları zayıflamakla birlikte, onların yeni yol ve biçimlere yöneldiği gerçeğine gözlerimizi kapatamayız. Onların konumlarını kolay kolay bırakmayacağı bugün artık daha iyi anlaşılmaktadır. 1965'lerden sonra AP iktidarlarının 12 Mart faşist döneminin, gerici-faşist karması MC iktidarının olanaklarından yararlanarak kitlesel bir gençlik hareketi yaratma denemeleri başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Ama onlar, baskı, terör ve zorbalıkla, azgın bir ırkçı-şoven propagandayla sınırlı bir kesimin içerisinden silahlı vurucu güçler oluşturabilmişler ve tekelci sermayenin hizmetine koşmuşlardır. Fakat bunlar tümüyle iktidar olanaklarına, tekelci sermayenin maddi desteğine bağlıdır ve tüm gençliği kapsayamayacağına göre sınırlı olacaktır. Gerici-faşist çevreler bu sınırı iyi bildikleri için baskı ve terörle gençlik yığınlarını pasifize etmek istiyorlar. Çünkü onların gençliğe sunabilecekleri aydınlık bir gelecek yoktur.

Gençlik yığınları, gerek dünya gençlik hareketinin deneyimi sonucu, gerekse kendi deneyimleriyle bu gerçeği gördüğü için, geniş ölçüde anti-emperyalist devrim sürecine katılıyorlar. Bu süreç durdurulamaz bir nitelik kazanmıştır. Gençlik üzerinde kopan fırtınanın, gerici-faşist çevrelerin gençliğe bu denli yüklenmesinin altında yatan gerçek budur.

Türkiye'de gençlik hareketinin temel özelliği ise özellikle 1970'li yıllarda yığınsal bir biçimde işçi sınıfı hareketinin savaş platformuna akmasıdır. Bu akışın, faşist terörün en yoğun olduğu yıllarda gerçekleşmesi bu özelliğe ayrıca derin bir anlam kazandırmaktadır. Bugün, işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen gençlik akımı ve onun merkezi örgütü İGD Türkiye'nin en yığınsal, en etkin, en disiplinli, en örgütlü, en saygın gençlik örgütü durumuna gelmiştir. Bu, aynı zamanda Türkiye gençlik hareketinin en önemli kazanımıdır. Bu kazanımı korumak, geliştirmek ve güçlendirmek görevi Türkiye gençlik hareketinin gündeminde duruyor.

İGD, ilerici, devrimci, yurtsever gençliğin büyük bir bölümünü çatısı altında birleştirmekle birlikte, İGD dışında da devrimci, ilerici gençlerin bulunduğu ve bunların, kendilerine «devrimci» diyen Küçük burjuva sağ ve «sol» grupların peşlerinden gittiği bir gerçektir. Bu grupların peşlerinden giden gençler, işçi sınıfına ve O'nun dünya görüşüne gerçekten inanıyorlar ve bu uğurda savaşım vermek istiyorlar. Ne var ki, onların bu özlemini, küçük burjuva sağ ve «sol» grupların şefleri çarpık görüşleriyle, işçi sınıfına ters olan konumlara kanalize etmek istiyorlar. Bu nedenle, devrimci gençlerin özlem ve istemleriyle küçük burjuva grupların şeflerinin ideoloji-politikası arasında çelişki ortaya çıkıyor. Bu çelişkinin çözümlenmesi, Türkiye ilerici-devrimci gençlik hareketine yeni ve daha yüksek boyutlar kazandıracaktır.

Son yılarda, küçük burjuva grupların gerileme sürecine girmeleri, dağılmaları ve bölünmeleri, söz konusu çelişkinin çözümlenme sürecine girdiğini göstermektedir. Buna karşılık, İGD'nin gittikçe gelişmesi, nicel ve nitel olarak güçlenmesi, O'nu çekici bir merkez konumuna getirmiştir. Küçük burjuva grupların şefleri de bu gerçeği iyi biliyorlar ve tabanlarının kaymasını önlemek için «balon haberler» uçuruyorlar. İGD içinde dünya komünist hareketinin seçkin önderlerinin isimlerinden oluşan farklı gruplardan sözediyorlar, açıkça yalan söylüyorlar. Ama yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Bu yalan haberlere rağmen, İGD'nin gelişip güçlenmesi, bu grupların tabanlarındaki soru işaretlerini çoğaltıyor.

Küçük burjuva grupların şeflerinin ideoloji-politikasıyla, peşlerinden gidenlerin özlemleri arasındaki çelişkinin çözümlenme sürecine girmesi demek, bu çelişkinin kendiliğinden çözümleneceği anlamına gelmez. Sözkonusu çelişki, bu grupların sürekli bölünmesi, birbirlerine alternatif olmalarıyla da geçici olarak sürekli çözülebilir. Çelişkinin olumlu bir biçimde çözümlenebilmesi için, ideolojik-politik savaşımı bir üst düzeye yükseltmek gerekiyor. İdeolojik savaşım, eylem birliği politikasını dıştalamaz. Aksine birbirini tamamlayan diyalektik bir bütündür. Gerek tüm ilerici, devrimci, yurtsever gençliğin İGD çatısı altında birleşmesini sağlamak için, gerekse eylem birliği politikasında ileri adımlar atabilmek için İGD'nin güçlendirilme hızını artırmak, belirleyici bir rol oynayacaktır. Türkiye gençlik hareketinin geleceği buna bağlıdır.

TKP MK'nin çağrısı

Türkiye'de ekonomik, sosyal, politik bunalımlar derinleşiyor. Bu süreç parlamentoda, hükümette, burjuva partilerinin içinde ve arasında, toplumun her alanında artan çelişkilerle yansıyor. Bununla bağlı olarak emperyalizmden destek alan faşizm tehlikesi artıyor. Hükümet halkımızın en güncel istemlerine bile yanıt getiremiyor. En başta can güvenliğini sağlayamıyor. Emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin dayatmalarına boyun eğiyor. Bunalımın yükünü işçi sınıfının, emekçi sınıfların sırtına yüklüyor. Kürt halkı üstündeki ulusal baskıyı artırıyor. Hazırlanan anti-demokratik zorbalık yasaları, olağanüstü hal yasaları bu amaçlara yöneliktir. Hükümet iki yüzlü tutumuyla, NATO'culuk, sıkıyönetimcilik ve kemerleri sıkma politikasıyla halkın desteğini yitiriyor, gücünü tüketiyor. Bu politika AP'nin faşist MHP'nin güç toplamasını, gerici partiler için de faşistlerle işbirliği yanlılarının güçlenmesine onların Elverdiler, Türünler gibi en koyu militarist çevrelerle daha sıkı bağlanmasına olanak veriyor. Bu çevreler, işbirlikçi, tekelci burjuvazinin en terörcü kesimi, açık diktatörlüğünü kurmak, bu yolla emperyalizmin ülkemiz üzerindeki hegemonyasını daha da perçinlemek çabasını esirgemiyor. Bu amaçla askersel, faşist bir devirmenin ortamını olgunlaştırıyor. Bunun yanısıra egemen çevreler burjuva partilerinden geniş tabanlı bir hükümet çatıştırmak, işçi sınıfına halkımıza karşı böylesi bir saldırı cephesi oluşturmak istiyorlar. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin bu taktikleri, bu politikası bozulabilir, faşist tehlike önlenebilir. Ülkemizde faşist tırmanışı durduracak güçler vardır. Türkiye işçi sınıfı, emekçi yığınlar, artan bir aktiflikle anti-emperyalist, anti-faşist eylemlere katılıyorlar. Kocaeli, İzmir, Manisa, İskenderun'daki yığın çıkışları, İstanbul'da, öteki sıkıyönetim bölgelerindeki protesto eylemleri, Söke tarım işçilerinin şanlı direnişi, yiğit soda işçilerinin Mersin - Ankara yürüyüşü, halkımızın NATO'ya, emperyalist baskılara, faşist saldırılara, sıkıyönetime, tekellerin sömürüsüne karşı yüksek tepkisini yansıtıyor. İçinde bulunduğumuz dönemde yarım milyon işçi, toplu sözleşmeler nedeniyle yerli-yabancı tekellere karşı daha da çetinleşen bir sınıf savaşı eşiğinde bulunuyor. İşçi sınıfının bu savaşları, ulusal bağımsızlık ve ileri demokrasi savaşımıza yeni olanaklar açacaktır. Bu durumda Ekim ayındaki seçimler toplumsal çelişmeleri keskinleştirecektir.

Türkiye Komünist Partisi yığınların savaşlarının ön sıralarında yürüyor. Türkiye Komünist Partisi'nin programı, Leninci politikası bu savaşlar içinde yığınlara mal oluyor. Türkiye Komünist Partisi, halkımıza bunalımdan çıkış yolunu gösteriyor. Tüm ulusal demokratik güçlerin cephe birliğini kurması önümüzdeki aşamada ileri demokratik devrimin utkusunu sağlayacaktır. Ülkemizin içinde bulunduğu derin bunalımdan doğan tehlikeye karşı koymakta, bunalımın yarattığı olanakları ileriye yönelik devrimci amaçlar için kullanmakta, başta işçi sınıfının, tüm ulusal demokratik güçlerin güncel görevler çerçevesinde eylem birliği kurmasına bağlıdır. Özellikle sol güçlerin eylem birliği yığın savaşlarının yük selmesinde, güçler oranının değişmesinde önemli bir etkendir. Türkiye Komünist Partisi yığınların savaşlarında yer yer gerçekleşen eylem birliğine büyük değer biçiyor. Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi üyelerinin, CHP'li yurtseverlerin, Kürt demokratlarının, öteki devrimci güçlerin omuz omuza verdikleri her eylem gerici faşist saldırılara ağır bir yumruk indiriyor. Eylem Birliğinin gerçekleşmemesi yalnız halk düşmanlarının işine yarıyor. Türkiye Komünist Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi sağ yönetiminin tüm ilerici güçlere yönelik anti-komünist tutumuna, gerici faşist partilerle diyalog politikasına kesinlikle karşıdır. Tüm Cumhuriyet Halk Partililer faşizm tehlikesini daha da artıran böylesi bir politikaya karşı çıkmalıdırlar. Türkiye Komünist Partisi, sosyalist partilerin kendi aralarındaki politik ayrılıkları gidermek yolundaki girişimlerinin sonuçsuz kalmasını, işçi sınıfının eylem birliği açısından olumsuz olarak değerlendiriyor.

Türkiye Komünist Partisi, Komünistler, sosyalistler arasında olduğu gibi, sosyalist partilerin kendi aralarındaki anti-TKP konumlardan uzak, işçi sınıfının çıkarları temelinde her türlü birlik girişimini destekliyor. Türkiye Komünist Partisi önümüzdeki yakın dönemde, özellikle aşağıdaki amaçları paylaşan her örgütle, herkesle eylem birliği yapmaya hazırdır :

— Faşist saldırılara karşı halkın can güvenliğini, baskı ve zorbalıklara karşı halkın demokratik hak ve özgürlüklerini korumak için yığınsal örgütlenmek.

— Emperyalizmin, NATO'nun dayatmalarına Amerikan üslerine, ikili anlaşmalara, U-2 casusluk uçaklarına, Nötron Bombalarına karşı ulusal bağımsızlık ve barış eylemlerini yükseltmek.

— İşçi sınıfının tekellere karşı toplu sözleşme dönemindeki savaşında eldeki kazanımları korumak ve ilerletmek.

— Ara seçimlerde gerici, faşist güçleri geriletmek, komünist, sosyalist, öteki anti-emperyalist, anti-faşist politik güçlerin ortak başarısını sağlamak.

Bu amaçlara ancak yığın savaşlarıyla, eylem birliğini bu savaşlara dayandırmakla, ulaşılabilir. Türkiye Komünist Partisi bütün ulusal demokratik güçleri bu savaşta birliğe çağırıyor.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
Merkez Komitesi
9 Temmuz 1979

(TKP'nin Sesi'nin 10. Temmuz 1979 günlü yayınından alınmıştır.)

YORUM

Türkiye işçi sınıfının Leninci partisinin son açıklamasında da belirtildiği gibi, ülkemizde ekonomik, sosyal, politik bunalım derinleşiyor. Faşizm tehlikesi üsteliyor. Askersel, faşist devirme hazırlıklarından son günlerde daha çok söz edilir oldu. Bu doğrultuda MHP'li, ÜGD'li faşistlerin cinayetleri artış hızını sürdürüyor. Kitle katliamları hazırlıkları yapıyorlar. Manisa, Samsun, Adana, Gaziantep, vb. da bunların belirtileri görülüyor.

Hükümet, faşist yuvaların üstüne gitmemekte direniyor. İkircimli, korkak davranıyor. Emperyalizme, IMF'lere, NATO'lara boyun eğmeye devam ediyor. Anti-demokratik baskılara destek oluyor.

Ne var ki, tüm bunlara rağmen faşist tehlikeyi savurabilecek güçler vardır. İşte, işçi sınıfımızın öncü politik örgütü bu güçlere çağrıda bulunarak, somut eylem birliği önerilerini ileri sürüyor. Yığın savaşları temelinde tüm ulusal demokratik güçleri eylem birliğine çağırıyor.

Faşist tehlikenin durdurulması için işçi sınıfı hareketinin ileri sürdüğü eylem birliği çerçevesinde faşist yuvaların dağıtılması, MHP ve ÜGD'nin kapatılması, faşistlerin başbuğu Türkeş'in tutuklanması için verilecek savaşımın güncel bir önemi vardır. Demokratik kamuoyunun süregelen baskısı sonucu MHP'li, ÜGD'li katiller ve elebaşıları köşeye sıkıştılar. Mızrak çuvala sığmaz oldu. Abdi İpekçi'yi öldüren faşist katilin MHP ile ilişki[si] gün gibi ortada. Hükümet ise hala «ipuçları»ndan ve «sakınca»lardan sözediyor. Kararsız davranıyor. Hükümetin bu tutumu, MHF elebaşılarına cesaret ve manevra olanağı veriyor. Faşist elebaşıların bu kanalları tıkanmalıdır!

Tüm demokratik güçler MHP ve ÜGD'nin kapatılmasını istiyor. Eylem birliği eğilimleri güçleniyor. Önümüzdeki günlerde bu savaşımı güçlendirmek güncel bir görev olarak kendisini dayatıyor. Bu konuda Türkiye'nin ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat gençliğine büyük görevler düşüyor. Bu görevleri başarmak için eylem birliği yapmak zorunluluktur. Her birimde, her düzeyde eylem birliği güçlendirilmelidir!

15-16 HAZİRAN SIKIYÖNETİM DUVARLARI ARASINDA DA KUTLANDI

Demokrasi Savaşımının Karşısında Bütün Bombalar Güçsüzdür !

● FAŞİSTLERİN BOMBA UZMANI OĞUZHAN CENGİZ NEDEN HALA YAKALANMADI!

Faşist katillerin koyduğu bombalar birbiri peşisıra patlıyor. Bakırköy Halkevi katliamından sonra, «Cafe Mola»da Ortaköy'de bir çay bahçesinde, Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde patlayan bombalar faşistlerin kitle kırımlarına yönelik saldırılarını sürdüreceklerini gösteriyor. Tekelci basın ve faşist katillerin arkasındaki kimi «yetkili»ler»in ısrarla faşist cinayet odaklarını gözden kaçırma, bombalama olaylarını birer «misilleme» olarak gösterme çabaları, bu «ihanet çemberi»nin içinde kimlerin halkalandığını ortaya koyuyor.

Bakırköy Halkevi'ni bombalayan faşistler, cinayet yuvası MHP'de otururken, katliamı lanetleyen ilerici gençlerden 322'si gözaltına alınıp 309'u tutuklanıyordu. Faşist MHP'yi temize çıkarmak için «olağanüstü» çaba harcayan, ilerici gençlere düşmanlığını her fırsatta gösteren Bakırköy Savcısı Nejat Ülgen, «bombanın içerde patladığı» yalanını ileri sürdü. İlerici gençler gözaltına alındı, yaralı gencler bile sorguya çekildi, evler didik didik arandı, Halkevi birkaç kez basılıp sonunda da mühürlendi. Tutuklanan ilerici gençler üzerinde baskı uygulandı. Aileleriyle görüştürülmediler. Havalandırmaya çıkarılmadılar. Hasta olanları doktor muayene etmedi. İlâç vermedi. Bunun üzerine ilerici gençler açlık grevine gittiler. 3 günlük direnişten sonra istekleri yerine getirildi. Gereksinmeleri karşılandı. İlerici gençler tutuklu oldukları Davutpaşa kışlasında 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişini coşkuyla kutladılar. Forum yaptılar. Marşlar söylediler. Görev li Yüzbaşı, ilerici gençlerin bu eylemi karşısında 62'si kız olan arkadaşlarımıza saldırdı. Işıkları kesti, ampulleri topladı. Ama ilerici gençler susmadı. Enternasyonal marşını gür bir sesle söyledi sıkıyönetim tutukevinde.

Tutuklu ilerici gençler mahkemeye çıkarılacakları gün, Sıkıyönetim Komutanlığınca, Bakırköy Savcısına dayanarak, «bombanın Yusuf Atbakan ve ağır yaralanan Ahmet Taştan tarafından Halkevine getirildiği» iddia ediliyordu. Bunun üzerine tekelci basın kolları sıvıyor ve faşist katilleri temize çıkarma kampanyasına dört elle sarılıyordu. Arka arkaya patlayan bombalar tekelci basın ve TRT'de çarpıtılarak ilerici gençlik terör olaylarının içindeymiş gibi gösteriliyordu.

• Bombalama eylemleri sürerken Sağmalcılar Cezaevinden 12 arkadaşıyla birlikte «firar eden» faşist katil, kundakçı, Oğuzhan Cengiz'in halâ yakalanamamış olması, ilerici yurtsever güçlerin kafasında bazı sorular yaratıyordu. Bilindiği gibi bu insan kasabı MHP'li faşist, Sirkeci Garını, THY Yeşilköy Havalimanını, Sultanahmet'te bir otobüs durağını, İLD ve İGD Kadıköy şubelerinin olduğu binayı bombalayarak onlarca kişinin ağır yaralanıp, ölmesine neden oluyordu. Ve yakalandığında da üzerinde bombalanacak yerlerin adresi bulunan 200 kişilik bir liste ele geçmişti. Bu liste kamuoyuna açıklanmadı. Peş peşe bombalama olaylarından sonra ilerici, yurtsever güçler bu listenin açıklanmasını yetkililerden istiyorlar. Bu yapıldığı taktirde son günlerdeki bombalama eylemleri - nin arkasında kimlerin olduğu açıkça görülecektir.

EMPERYALİZME VE FAŞİST TEHLİKEYE KARŞI GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİ İÇİN İYG'Yİ OKU, OKUT, YAY!

«KURTULUŞ»UN İLKESİ :

İLKESİZLİK

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve savaşım günü 1 Mayıs 1979'u, işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarıyla birlikte kutlamaktan son anda vazgeçerek maocu bozmaları ile «Dev-Yol» şeflerinin düzenlediği gösteriye katılarak kutlayan «Kurtuluş», kendi «ilkeleri»ne ters düşen bu tutumunu düzeltmek yerine. 8 Mayıs'ta Ege Üniversitesi'nde ilerici gençlere karşı «Halkın Kurtuluşu» ve «Dev-Yol» şefleriyle birlikte oluşturulan «kutsal ittifak»ın içinde yeralmakla 1 Mayıs'taki davranışlarının hiçte «Kurtuluş» taraf tarlarının bir «hata»sı sonucu olmadığını gösterdi. Tersine, İzmir'de ilerici gençlerle eylem birliğine yaklaşan «Kurtuluş» taraftarlarını, maocu bozmaları ile eylem birliğine zorlayanın «hareket»in kendisi olduğu görüldü. Buna karşılık İGD'li gençlerin sürekli «Kurtuluş» taraftarı gençlere eylem birliği için yaptığı çağrı sonucunda Ege Üniversitesi'nde İGD'ye karşı oluşturulan «kutsal ittifak» bozuldu.

1 Mayıs'taki tutumu «Kurtuluş»un bugüne dek anti-emperyalist, anti-faşist gençliğin eylem birliği konusunda söylediği sözlerde samimi olmadığını ortaya koydu. Ne diyordu «Kurtuluş» eylem birliği üzerine?

«HATA» YAPMAMAK İÇİN MAOCULUĞA KARŞI TUTARLI TAVIR ALINMALIDIR!

«Kurtuluş Sosyalist Dergi»nin 13. sayısında «... **Ayrılık noktaları bazan ittifaklara girilebilmesini engelleyici mahiyette olabilir. Örneğin:** «emperyalizm-sosyal emperyalizm» **konusu böyle bir durumu yaratır. Dostu düşman, düşmanı dost bilenlerle ortak laflar edilse bile ittifaka girilmez».** (sayfa: 34) Elbette «Kurtuluş»un «sosyal-emperyalizm» çığırtkanları ile eylem birliği yapılamayacağını hemen her yazısında vurgulaması, maoculuğa karşı belirli ölçülerde tavır alması olumlu bir gelişmeydi. Ve sadece böylesi bir tavır alış bile maocuların «Kurtuluş»a saldırısına neden oluyordu. Bu saldırılar karşısında «Kurtuluş Sosyalist Dergi» 4. sayısında (Eylül 1976) şunları söylüyordu: **«Bugün başta PDA revizyonistleri olmak üzere tüm inkâr cephesi** (Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik) **bize olanca güçleriyle saldırmaktadır.»** (sayfa: 33) Böylece maocuların da tıpkı faşistler gibi, çoğu kez aynı yöntemlerle, ilericilere, sosyalistlere, komünistlere saldırdıkları dile getiriliyordu.

Ancak, «Kurtuluş», yayın organlarının sayfalarında maoculuğa karşı tavır almakla birlikte, yine küçük burjuva devrimcisi «sol» bir akım olmasından ve bu akımların teorik temellerinde maoizmin önem li bir yer tutmasından ötürü, maoculuğa karşı tutarlı bir tavır almaktan uzaktı. Hatta yer yer maocu bozması akımlarla işbirliği yapmaktan geri durmuyorlardı. Bu tavırlarını 1 Mayıs'ta ve sonrasında izledikleri politikayla sergiliyorlardı. Ne diyorlardı 1 Mayıs'ta? **«... Türkiye proletaryasının ve Türkiye halklarının dostlarını düşman olarak gösteren, anti-emperyalist mücadelede yerleri olanları düşman gösteren bir siyasi çizgi ile (Halkın Kurtuluşu) ilkesiz bir birlik temelinde ajitasyonda serbestlik içinde yan yana olunamazdı. Devrimci hareket dostu düşman gösterenlerle yan yana eyleme giremezdi.»** (1 Mayıs Sosyalist Harekette Yeni Bir Yol Ayrımı, Kurtuluş Yayınları, sayfa: 12) Bunu söyleyenler 30 Nisan günlü Cumhuriyet gazetesine verdikleri ilanda taraftarlarını, işçi sınıfı ve emekçi halkı yığınları ile birlikte 1 Mayıs'ı kutlamak için Konak Alanında omuz omuza olmaya çağırıyorlardı. Ancak hemen bir gün sonra, 1 Mayıs günü, aynı gazeteye verdikleri ilanda bu kez tam 180 derecelik bir dönüş yaparak (bir de dünkü ilanımız geçersizdir diye not düşerek) taraftarlarını maocu bozmaları ve «Dev-Yol» şeflerinin düzenlediği Karşıyaka mitinginde omuz omuza olmaya çağırıyorlardı. Bu, her şeyden önce «Kurtuluş»un ideolojik görüşlerindeki tutarsızlığı «ilke» konusunda ne denli ilkesiz olduğunu göstermesi açısından ilginç bir gelişmeydi. «Dev-Yol» şeflerini maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» ile ittifak yaptığı için «ilkesizlik»le suclayan «Kurtuluş»un «ilkeleri»ne(!) ne denli bağlı olduğu da 1 Mayıs'taki tavrıyla ortaya çıkıyordu.

YIĞINLARI YÖNLENDİRMEK İÇİN DEVRİMCİ POLİTİKA GEREKİR.

«Kurtuluş», bu tavrını açıklayacak söz bulamıyor. Konak mitingine katılmayı önleyen «hareket», Karşıyaka mitingine katılmayı yanlış buluyor. Peki, bu nasıl bir **«hareket»** ki, bir gün içinde Konak mitingine katılmayı **«müdahale»** ederek bozuyor da, daha sonrası için taraftarlarına ne yapılması gerektiği konusunda yol göstermiyor. Ve nasıl davranacaklarını bilmeyen «Kurtulus» taraftarları büyük bir yanlış (!) yaparak maocu bozmaları ile «ilkelerde» anlaşmadan **«anti-sovyetik»** bir gösteriye katılıyorlar?

«Kurtuluş» şefleri, 1 Mayıs'taki tutumlarını, **«anti-sovyetik»** bir gösteriye **«ilkelerde»** anlaşmadan katılındığı için **«yanlış»** buluyorlar. Böylece **«dostu düşman, düşmanı dost gösterenler»** le tartışılıp, **«ilkelerde»** anlaşılabileceğini söylü-

İYG'YE YAZI, FOTOĞRAF, HABER GÖNDER ! İYG'NİN GÖZÜ, KULAĞI, SESİ OL !

yorlar! Oysa «Devrimci Yol» 28. sayısında «... KSD, (sosyal emperyalizm) **görüşünü benimseyenlerle ortak miting düzenlemeyeceğini, bunun kendisi için bir «ilke» olduğunu ileri sürerek, bu sloganın yasaklanması talebinde ısrar etti.»** (sayfa: 6) diyor ve **«Kurtuluş»** şefleriyle 1 Mayıs öncesinde eylem birliği için görüştüklerini, «Halkın Kurtuluşu»nun da bu eylem birliği içinde yeraldığını söylüyordu. Bu gizli görüşmeler açığa çıkınca «Kurtuluş»un «... **Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşu ile ilkelerde anlaşmadan, bu konuda tartışmadan Karşıyaka mitingine katılma kararı almıştır»** diye tabandaki unsurları suçlaması, maocu bozmaları ile eylem birliği yapmalarının tüm sorumluluğunu İzmir'deki taraftarlarının üzerine yıkmaya çalışması **«hareket»** açısından düşündürücüdür.

«DOSTU DÜŞMAN, DÜŞMANI DOST GÖSTERENLERLE» HANGİ İLKELERDE ANLAŞILABİLİNİR?

1 Mayıs'ta «Halkın Kurtuluşu» ile işbirliği yapmasını **«Hareketin sağ duyu ile hainleri kendi başlarına bırakması»**. (a.g. broşür, sayfa: 30) olarak değerlendiren «Kurtuluş» şefleri, 1 Mayıs'taki ilkesizliklerini **«Dikkat edilmesi gereken şey özeleştirinin gerçekçi olmasıdır. Hataların tekrarlanmamasıdır»**. (aynı yerde) türünden ucuz yollu bir «özeleştiri» ile örtbas etmeye çabalıyor.

«İlkelerde anlaşma»ya önem veren «Kurtuluş» için kiminle **«anlaştığı»** önemli değildir. 8 Mayıs'ta Ege Üniversitesi'nde maocu bozması «Halkın Kurtuluşu» ve onlarla geliştirdikleri işbirliği sonunda her gün biraz daha karşı-devrimci konumlara sürüklenen «Dev-Yol» şefleri ile «ilkelerde» ittifak yaparak İGD'ye karşı saldırıya girişmişlerdir. Ve «Kurtuluş», dağıttığı bildirilerde, yayın organlarında maocu bozmaları ile yapılan bu «ittifak»ın hatalı olduğu üzerine tek söz etmemiştir. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde ise maocu bozması «Halkın Kurtuluşu»nun İGD'lilere saldırısını desteklemişler, böylece 1 Mayıs'ta başlattıkları «hatları»nı sistemleştirmek eğiliminde olduklarını göstermişlerdir.

«ORTAYOLCULUK», MAOCULUĞUN SAVUNUCULUĞUNA GİDİYOR.

Seydişehir'de ise gerici-faşist güçlerin yeni Kahramanmaraş kırımlarına hazırlandıkları günlerde ilerici, demokratik güçlerin eylem birliği çağrılarını, **«anti-tekel, anti-maoist ilkeler»** getirildiği için reddetmişlerdir. «Kurtuluş», 73. sayısında işçi sınıfımıza, o'nun yolundan yürüyenlere seviyesizce küfrederek maocuların eylem birliğinden dıştalanmasına karşı çıkmıştır.

İşçi sınıfımız, dünya sosyalist sistemine, o'nun kalesi Sovyetler Birliği'ne düşmanlık besleyen, emperyalizmin stratejik bağlaşığı maoculuğa karşı ardıcıl savaşım vermektedir. Maoculuğa karşı savaşımı emperyalizme ve faşizme karşı savaşımdan ayrı tutmamaktadır. İşçi sınıfının maoculuğa karşı tavrı ilkeseldir. Ancak «Kurtuluş», **«dostu düşman, düşmanı dost gösterenler»**e karşı çok laf etmekle birlikte ilkeli bir tavır alamamaktadır. Demokratik güçlerin eylem birliğinde maoculara yer vermektedir. Maoculuğun savunuculuğunu yapmaktadır. «Kurtuluş» şeflerinin, söylediklerinin tam tersine, maoculuğun üzerine kol kanat germesi karşısında tabandaki devrimciler durup düşünmelidirler. Dünya sosyalist sistemine, yüce Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği'ne, Che'nin, Fidel'in ülkesi Küba'ya, Ho Şi Min'in ülkesi sosyalist Vietnam'a saldıranların kimler olduğu, kimlerin geriliğin, emperyalizmin ağzıyla ilerici güçlere küfrettiği unutulmamalıdır. «Ortayolcu» politikanın sonunun nereye gideceği görülmelidir. Çünkü Fidel Kastro'nun da dediği gibi: **«Artık dünyada iki yol vardır; gericilik ve ilerleme. Bir seçim yapılmalıdır; tarafsızlık olanaksızdır.»** (Fidel Kastro, «Marksizm-Leninizm'e Evet. Oportünizme Hayır!» İYG Yayınları sayfa: 52)

«KURTULUŞ» MAOCU BOZMALARI İLE DEĞİL, İLERİCİ GENÇLİKLE EYLEM BİRLİĞİ YAPMALIDIR.

«Kurtuluş» şeflerinin ilkesizliği **«ilke»** olarak gösterme çabaları karşısında, devrimci gençler, **«dostlarımızı düşman, düşmanlarımızı dost gösteren»** maoculuğa ve onlarla işbirliği yapanlara karşı kararlı, ardıcıl ve tutarlı savaşım verme istemlerini her fırsatta dile getiriyorlar. Emperyalizme, faşizme ve onların stratejik bağlaşığı maoculuğa karşı ardıcıl savaşım veren ilerici gençlik, tüm yurtsever, gençliği eylem birliğine çağırıyor. «Kurtuluş» tabanı da, en az İGD'liler kadar emperyalizme, faşist tehlikeye, şovenizme ve maoculuğa karşı omuz omuza birlikte savaşmak istiyor. Maocu bozmaları ve onlarla sarmaşan «Dev-Yol» şefleri ile kapalı kapılar ardında anti-sovyetik ilkelerde **«anlaşmayı»** değil!.

«DEV-YOL»CULAR İKİ İGD ÜYESİNİ YARALADI

«Dev-Yol» şeflerinin izinden gidenler, maocu bozmaları ile geliştirdikleri işbirliğinin bir gereği olarak ilerici gençlere saldırılarını yoğunlaştırıyorlar. İstanbul Sefaköy'de İGD üyesi Azem'i silahlı saldırı sonucu yaralayanlar, Ödemiş'te Tahsin Korkmaz adlı ilerici genci pusuya düşürerek bacağından vuruyorlar. Kuşkusuz ideolojik olarak iflas ettiklerini itiraf edenlerden başka türlü davranış beklenemez. «Dev-Yol» bozuntuları, İGD militanlarını kuru sıkı tehditlerle, kabadayılık gösterileriyle yıldıramayacaklarını çok iyi bildiklerinden olsa gerek, işte böylesi hain tuzaklara, alçaklıklara başvuruyorlar.

Hemen belirtelim ki, bu tür karşı-devrimci yöntemlere başvuranlar, ilerici gençlere köşe başlarında pusu kurarak saldıranlar, bu davranışlarının sonucuna da katlanmak zorundadırlar. İlerici gençlere saldırmayı «iş» edinenlere gereken yanıtın verileceğini bilmelidirler.

SSCB'DE ZOR OLAN BİLE BAŞARILDI !

«Tarımın dönüştürülmesi, gelecek devrimin alfa ve omegası olacaktır.» Marks'ın bu sözleri sosyalist devrimin utkuya ulaşmasında toprak sorununun çözümünün önemini açıklığa kavuşturuyordu. Lenin'in önderliğinde Sovyet devleti bu sorunu çözen, köylüleri baskı ve sömürüden kurtaran ilk devlet oldu. Lenin, sosyalist devrimin geleceği için sorunun çözümünün canalıcılığını şöyle ortaya koyuyordu: «Sınıfları ortadan kaldırmak için, birinci olarak, toprak ağaları ve kapitalistleri alaşağı etmek zorunludur. Görevin bu bölümü başarılmıştır, fakat bu yalnızca bir bölümdür ve üstelik en zor bölümü **değildir.** Sınıfları ortadan kaldırmak için, ikinci olarak, fabrika işçisi ile köylü arasındaki farklılığı ortadan kaldırmak, **hepsini bir işçi** yapmak zorunludur. Bu hemence yapılamaz. Bu görev çok daha zordur ve zorunlu olarak çok uzun bir zaman alacaktır. «Sınıfların ortadan kaldırılması için» kent ile kır arasındaki ayrılığı ortadan kaldırmak zorunludur.» (Akt. V. Morozov. Soviet Agriculture s.163)

Devrim öncesi Rusya kırsal alanında dünya sosyologlarının gözünde uygarlığın kırıntısının varlığından bile söz etmek olanaksızdı. 1913'te köylülerin günlük çalışma saatleri, ortalama kışın 11, yazın 16 saatti. Kültür düzeyleri çok düşük, büyük çoğunluğu bilisizdi. Çocuklar okul yüzü görmemişti. Yerel kilise ve iç kievleri Çarlık Rusyasının tek «kültür» evleriydi. Kitapevi, sinema, tiyatro yok denecek kadar azdı. Sporun sözü bile edilemezdi. Sağlık hizmetleri de tanınmamıştı köylüye, 1 doktora 25 bin köylü. Salgın hastalıklar kırsal alanı yakıp kavuruyordu. Ölüm oranı kenttekinden iki kat daha fazlaydı.

Yalnızca sosyalist devrim ve onun getireceği köklü dönüşümler, köylüleri bu durumdan kurtarabilirdi. Öyle de oldu. Lenin'in yönetiminde Sovyet iktidarının ilk aldığı kararlardan biri de Toprak kararıydı. Bu karar, ağaların toprak üzerindeki egemenliğine son veriyor, toprakları gerçek sahiplerine, köylülere geri veriyordu. Rus köylüleri hiçbir bedel ödemeden 150 milyon hektarlık toprağa sahip oldu. Devrim, ayrıca onları toplam 2 milyon altın rubleden fazla borçtan kurtardı.

Günümüzde Sovyet kırında durum nedir? Bu ülkede köylüler ve yaşamları, kapitalist ülkelerdekine hiç mi hiç benzemez. Sovyetler Birliğinde kollektif çiftçilerin hepsi toplumsal tüketim fonlarından yararlanır. Örneğin kuruluş maliyetleri bu fonlarca karşılanan çocuk bakımevleri, bahçeleri, kültür evleri vb. binbir türlü olanak ve kolaylıktan hiçbir ücret ödemeden yararlanır.

Tarımda çalışan uzmanların sayısı durmadan artmaktadır. 1970 yılında 821 bin uzman varken, bu sayısı 1975'te 1 milyon 207 bin uzmana yükseldi. Bugün kolhoz ve devlet çiftliği başkanlarının çoğu (yüzde 98'i) yüksek ya da orta dereceli okul mezunudur.

Sovyet kırında yaşam düzeyinin sürekli yükselmesini en açık bir biçimde gösteren ölçütlerden biri, ailelerin bütçelerinden değişik gereksinimlere ayırdıkları pay olmaktadır. 1940'dan 1975'e, yiyeceğe ayrılan pay yüzde 67,3'ten 37,1'e düşmüş. Buna karşılık, değişik giyeceklere ayrılan pay 10,9'dan 15,7'ye, kültürel giderlere ayrılan pay 4,4'ten 15,4'e yükselmiş.

Bugün yayınlanan **Kırsal Yaşam** gazetesinin 6,5 milyon tirajı var. Bu sayı devrim öncesi yayınlanan tüm gazetelerin tirajının iki katıdır. Gazete ve dergilere abone olanların sayısı 107 milyon. 1928'de köylerde hiçbir radyoya rastlanmazken, bugün 43,5 milyon radyo alıcısı var. Bunun yanısıra, kırsal nüfusun yarısı televizyon seyredebiliyor. Sağlık hizmetleri hızlı bir biçimde artıyor.

Görüldüğü gibi Sovyetler Birliğinde kırsal alan ve kentsel alan arasındaki ayırım her bakımdan giderek azalıyor. Lenin'in ülkesi, Lenin'in izinde, O'nun zor olarak tanımladığı bir görevi başarma yolunda ilerliyor.

Kazakistan'da modern bir makinayla pamuk toplayan genç bir tarımcı

İLERİCİ GENÇLİĞİN KIRSAL ALANDAKİ ETKİNLİĞİNİ YÜKSELTELİM !

İGD'nin gençliğin değişik kesimlerine yönelik çalışmaları ardıcıl sürüyor. 1. Büyük Kongre kararları, yaz aylarında, kırsal alanda çalışmaların yoğunlaştırılmasını zorunlu kılıyor.

Ağustos ve Eylül aylarının hasat ve ürün toplama zamanı oluşu, köy emekçilerinin sorunlarını daha yakıcı bir yapıya büründürüyor. Bu dönemde köy emekçilerinin ekonomik - demokratik istemleri doğrultusunda hareketleneceği açıktır. Daha güçlü, daha yığınsal İGD'yi yaratmada köy gençliğinin etkin yer alımını sağlamak için köy emekçilerinin savaşımlarının içinde olmak zorundayız. Başka yol yok. Güçlerimizi bu alanda toplamak gerekir.

Çalışmalarımızda köylü gençliğin özel sorunlarını köy emekçilerinin genel sorunlarıyla birlikte işlemeliyiz. Köylü gençliğin;

— Askerlik,
— Göç,
— Eğitim,
— Feodal ilişkilerin olduğu yerlerde angarya,
— Eşit işe eşit ücret,
— Çocuk emeğinin sömürülmesi vb. gibi özel istemlerini köy emekçilerinin; demokratik toprak ve tarım reformu, taban fiyatlarının üreticiler tarafından tespit edilmesi vb. gibi genel sorunları ve istemlerini bir bütünlük içerisinde çalışmalarımızda ele almamız gerekir.

Çalışmalarımız sadece köylü gençliğin politizasyonuna değil, imkân olduğu ölçüde, köy emekçilerinin politizasyonuna yönelmelidir. Bu yüzden ilerici yayınların kırsal kesimde alabildiğine dağıtılması büyük önem taşıyor.

Ülkemizdeki nesnel durum, köy gençliğinin köy emekçilerinin savaşımında etkin yeralımını gerektiriyor. Kooperatif ve köy derneklerinin oluşumunda, köy gençliğinin önemli etkisi söz konusudur. Bu nedenle, köylerdeki ilerici gençlerin, bir yandan köylü gençleri örgütlemeye, öte yandan da; topraksız ve az topraklı köylülerin toprak mücadelesi ve kooperatif örgütlenmelerine, tarım ve orman işçilerinin sendikal örgütlenmelerine, genel köylü örgütlenmelerine köy gençliğinin geniş kesimlerini aktif olarak katma gibi somut görevleri sözkonusu.

Böylesi bir çalışmada önümüzde güçlükler var. Kır gençliğinin kültürel gelişmişlik düzeyinin düşüklüğü, küçük meta üretiminin yaygın olduğu bir ortamda bulunuşu vb. gibi nedenlerden ötürü gerici-faşist güçlerin, böylesi bir yapıdan kendi çıkarları doğrultusunda alabildiğine yararlanmaları, İGD'ye bu alanda önemli görevler yüklüyor.

1 — Kırsal alandaki demokratik örgütlerle birlikte kültürel geriliğe karşı eylem programlarını hayata geçirmek. Örneğin, okuma, yazma kursları açmak, köy odalarında kitaplıklar oluşturmak.

2 — Militarizmin etkilerinin kırılması, küçük burjuva özelliklerin törpülenmesi, özel mülkiyet tutkusunun yenilmesi doğrultusunda etkin bir ajitasyon - propaganda yürütülmesi.

3 — İşçi sınıfı hareketinin (grev, direniş vb.) çok yönlü olarak köylülere anlatılması; işçi-köylü bağlaşıklığı açısından önemli kazanımlar getirecek dayanışma eylemlerini örgütlemek.

Böylesi görevleri yerine getirebilmek için, köyde ilerici gençlerin oluşturdukları çalışma grupları sekterliğe düşmeden, köy gençliğinin en geniş kesimleriyle bağlar kurabilmelidir. Onun için, spor, kültür eğlence vb. gibi faktörlerin bize önemli olanaklar sağladığını unutmamalıyız.

Bu yaz döneminde, ilerici gençler kırsal alandaki çalışmalarda etkin yer alarak, İGD 1. Büyük Kongresinin önüne koyduğu görevleri yerine getirecektir. Kırsal alanda açılan her şube ve temsilcilik bunun göstergesi olacaktır. Bu gelişim, örgütümüzün işçi-emekçi gençliğe dayanması ve sınıf savaşımında İGD'nin daha sağlam dayanaklara kavuşmasının kalıcı adımlarını oluşturacaktır.

MADEN-İŞ MESS'E KARŞI TOPLU SAVAŞIMA HAZIRLANIYOR

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası, MESS'e karşı yürütülecek olan Eylül 1979 Toplu Savaşım Programı çalışmalarına başladı. 9-10 Haziran günlerinde Gönen İşçi Tatil ve Eğitim Sitesi'nde başlayan çalışmaların ilkine, MESS'e bağlı 96 işyeri baştemsilcisi, bölge temsilciliklerindeki organizatörler, Genel Merkez Toplu Sözleşme ve Eğitim Daireleri uzmanları katıldılar.

İki gün süren çalışmalar sonucu 96 işyeri baştemsilcisi ortak imzalı bir deklarasyon yayınladılar. Deklarasyonda: «Bunalımdan çıkış yolu, emperyalizmi ülkemizden söküp atmak, tekellerin egemenliğine son vermektir. Tekelci sermaye, bunalımın faturasını biz işçilerin, emekçilerin sırtına yüklemek istiyor. Ancak bizler, tekelci sermayenin bu heveslerini kursaklarına tıkayacak güçte ve kararlılıktayız». denmektedir.

İlerici Yurtsever gençlik, Maden-İş'in MESS patronlarına karşı yürüttüğü savaşıma olanaklı olan her yardımı ve dayanışmayı göstermek için şimdiden kolları sıvamalıdır.

200 ÇOCUKLA MADEN-İŞ KAMPINDA

«Usta bir kitap gibi anlayarak Ve bir çocuk gibi şaşarak yaşamak!»

İstanbul'da güzel bir yaz günü başlıyor. Günlerden; 7 Haziran 1979, Perşembe. Beşiktaş yokuşunu çıkıyorum. Maden-İş Sendikası Basın - Yayın bürosunun önü renk renk, cıvıl cıvıl... Güneşin kavurucu sıcaklığına karışan sımsıcak çocuk sesleri... MAÇOYA (Maden-İş Çocuk Yarışması)'nın, Gönen'deki Eğitim Sitesi MİTES'te bir haftalık yaz tatili ile ödüllendirdiği, 6-12 ve 12-15 yaş gruplarından 200'ü aşkın emekçi çocuğu, ellerinde paketleri, çantaları ile yolculuğu bekliyorlar. Ve onları uğurlamaya gelen analar, babalar, dedeler, nineler, abiler... Biz de, Sendika tarafından davet edilen çeşitli basın kuruluşlarından biri olarak, bu umut dolu eylemi izlemeye hazırız. Toplanan çocuklarla merhabalaşıyoruz, el sıkışıyoruz. Bizim de içimiz, onlar kadar dipdiri, kıpır kıpır...

Az sonra, önlerinde «Maden-İş Çocuk Kampı» yazılı flamalar bulunan iki otobüs geliyor. Çocuklar, aileleri ile vedalaşıyor, görevli öğretmenleri ile birlikte otobüslerine biniyorlar. Bir baba, kızıyla birlikte fotoğrafını çekmemi istiyor. Çekiyorum.

— Bir tane yollarsan adresime sevinirim, diyor.

— Olur, diyorum, iyi çıkarsa mutlaka... Adresiniz?

Baba, adresini veriyor:

— KAVEL.

Dönüp, daha dikkatli bakıyorum babanın işçi yüzüne.

— Şu meşhur Kavel...?, diyorum.

Babanın gözlerinde koyu renkli, kalın camlı bir gözlük var, ama gözlerinin güldüğünü görebiliyorum. Otobüslere neşe içinde doluşan çocuklara bakıyoruz birlikte.

— Ne güzel değil mi? diyorum.

— Güzel, güzel ama, bu birşey değil. Biz daha iyisini istiyoruz. Çocuklarımız sosyalist ülkelere, Sovyetler Birliğine gitseler, oraları gezip çocukları ile tanışsalar, onlarla kaynaşsalar. Onlar nasıl yaşıyorlar, nasıl eğleniyorlar bir görseler. Anlatıyoruz, ama istiyoruz ki, bir de kendi gözleriyle görsünler.

Diyor baba. Ardından ekliyor.

— Ama, o da olacak. Bu başlangıç.

Baba ile sarılıp vedalaşıyoruz, otobüse biniyorum. Hareket ediyoruz.

YOLCULUK

Çocuklardaki arkadaşlık duygusu müthiş bir şey. Bu, birkaç kez özellikle dikkatimi çekti. Yolculuğun başlamasından çok kısa bir süre sonra, bütün çocuklar birbirlerine kaynaşıverdiler. Hep bir ağızdan türküler, şarkılar söylemeye görevli öğretmenlerin de katılımıyla çeşitli oyunlar oynamaya başladılar.

Çocukların yorulmaması için otobüsler sık sık duruyor. Öğle üstü bir yerde durup yemek yiyoruz. Çocuklar lokantayı dolduruyorlar. Öğretmenler çocuklarla tek tek ilgileniyorlar. Çok ufak yaştakilere yemeklerini yediriyorlar. Lokantada bulunan yaşlıca bir adam bana soruyor:

— Ne oluyor? Nereye gidiyor bu çocuklar?

Anlatıyorum. Şaşkınlıkla dinliyor.

— Yahu, bizim evde de iki tane var, biz uğraşamıyoruz onlarla... Allah kolaylık versin. Bu kadar çocuk... Pes doğrusu! Bravo!

Yüzü gülüyor adamın. Kendi masasında oturan çocuklara sevgi ile bakıyor. Elindeki ekmeği ufalayıp onların çorbalarına doğruyor. Babacanca konuşuyor onlarla:

— Hadi kızım, ye bakayım. Ama bak daha yemeğini bitirmemişsin oğlum...

Alıyor kaşığı eline, kendisi yedirmeğe uğraşıyor.

Bir saat sonra tekrar yola koyuluyoruz.

MİTES

Akşam saat sekiz sularında MİTES'e varıyoruz. Anadolu'nun dört bir yanından gelen diğer çocuklarla buluşuyoruz. MİTES oldukça büyük bir alanı kaplıyor. Özenle yapılmış, büyük beyaz bir bina ve yanyana dizili küçük evler. Büyük binanın kapısında bir yazı: İŞÇİ ÜNİVERSİTESİ Kapının yanında Nazım Hikmet'in büyük bir portresi duruyor. Küçük evlerin önlerinde çiçekler, sarmaşıklar. Az ötede deniz .Güneş denize batıyor. Gök, deniz, kıpkızıl. Büyük, temiz bir kumsal. Kumsalın yanında büyük bir yemekhane. Çocuklar sıraya girip yemeklerini alıyorlar. İki çeşit bol yemek ve meyve. Yemekten sonra, çocuklar küçük evlere dağıtılıyorlar. Yorucu bir yolculuğun ardından güzel bir uyku.

Sabah uyandığımızda saat dokuzdu. Çocuklar çoktan ayaktaydı. Öğretmenler çocukları topluyor.

Maden-İş kampına katılan çocuklar Çanakkale'deki «Tahta At» şenliğinde.

— Sabah erkenden kalkıp ortalığa dağılmışlar, diyor öğretmenlerden biri, ne de olsa bunlar işçi, emekçi, çocuğu. Her sabah erkenden işe giden ana babalarıyla birlikte kalkmaya alışmışlar.

Sabah jimnastiği yapılıyor. Ardından, yumurtalı, ballı, yağlı, zeytinli, çaylı bir kahvaltı. Çay bol içiliyor. Sütlü, çukulatalı akşamüstü kahvaltısı ile birlikte, günde dört öğün yemek. Geceleri, eğitici çocuk filmleri... Herşey bedava! Herşey bedava! Herşey çocuklara!

Ve bir çocuk gibi şaşarak düşünmeye başlıyorum. Diyorum ki kendi kendime: «İşe bak. Bir sendikanın olanaklarıyla oluyor bütün bunlar. Bir de tüm ülkenin olanakları halktan yana, işçilerden, emekçilerdesn, onların çocuklarından yana kullanılsa?... Kimbilir o zaman ne kadar güzel olacak herşey.»

ÇANAKKALE TAHTA AT ÇOCUK ŞENLİĞİ

İki gün sonra, Çanakkale'de yapılmakta olan **«Tahta At Çocuk Şenliğine** katılmak için, sabah kahvaltısından hemen sonra yola çıktık. Saat onbirde vardık. Çocuklar deniz kıyısında oturup, kendileri için hazırlanmış kumanyalardaki yiyecekleri yediler. Ardından **«Tahta At»** Mitolojisinin geçtiği ve Şenliğin açılış töreninin yapılacağı tarihi Truvaya gidiyoruz. Orada da çocuklar var. Açılış, savaşı simgeleyen Tahta At'ın çocuklar tarafından ele geçirilmesiyle başlıyor. Çocuklar, Tahta At'tan aşağıdakilere çiçekler, balonlar atıyorlar.

Akşam üstü Çanakkale şehir merkezinde çocukların yürüyüşü vardı. Bu törene biz de katılıyoruz. Bizim çocukların ellerinde kendi yazdıkları pankartlar: «SÜT İSTİYORUZ!», «ET İSTİYORUZ!», «OKUL İSTİYORUZ», «FANTOM DEĞİL, KREŞ!», «NÖTRON BOMBASINA HAYIR!»... Törene katılan diğer çocuk grupları şaşkınlıkla izliyorlar.

Törenin yapıldığı meydanın etrafında çeşitli örgütlerin binaları var. Bunlardan biri olan Sosyalist Devrim Partisi'nin önünde şöyle bir yazı asılıydı: «İKİ SÜPER DEVLET KALLEŞTİR, BÜTÜN ÇOCUKLAR KARDEŞTİR.»... 12-15 yaş gurubundan bir çocuk yanıma gelip, bana pankartı gösteriyor ve soruyor:

— Neden böyle yazmışlar abi? Türkeşçiler de «İki süper devlet» demiyorlar mı? Sosyalistler de böyle der mi?...

Dilim döndüğünce anlatıyorum ona. Ama asıl müthiş olanı çocuğun sorduğu soru, çocuktaki gözlem, kıyaslama... Hadi bakalım baylar, şimdi de siz verin bu çocuğun sorusuna yanıtı: «Sosyalistler de böyle derler mi?»

Ve yürüyüş kolu ile birlikte akıyoruz Çanakkale sokaklarından. Bizim çocuklar şarkılar söylüyorlar.

**«ÇALIYORUM KAPINIZI
TEYZE, AMCA BİR İMZA VER
ÇOCUKLAR ÖLDÜRÜLMESİN
ŞEKER DE YİYEBİLSİNLER»**

EĞİTSEL ETKİNLİKLER

Kampta, çocuklar için herşey düşünülmüş. Denize girmek, eğlenmek, koşup oynamak. Ama bunların yanısıra onların yeteneklerini açığa vurmalarını sağlayacak eğitsel etkinlikler de yapıldı.

Bir duvar gazetesi hazırlamak, tiyatro, resim, halk oyunları gibi çeşitli dallarda çocuklar gönüllü olarak yer aldılar. Kafa kafaya vererek, ortak çabalarını birleştirerek, güzel ürünler ortaya koydular.

KÖY GEZİSİ

Bir gün, cıvardaki Çifte Çeşmeler Köyü'ne gezi düzenlendi. Uzun bir yürüyüşten sonra köye vardık. Köy çocukları şaşkın gözlerle izliyorlar bizim çocukları. Kimileri ürküp gizleniyorlar çalıların ardına, ya da bir eve giriyorlar ve oradan izliyorlar bizi. Ama çok sürmedi bu. Beş dakika geçmeden, köy ilkokulunun bahçesinde kurulmuştu bile oyun halkası. Sarmaş dolaş oluverdi bütün çocuklar.

Geri dönüş saati gelince, köylüler traktörleri çekiverdiler okulun kapısına. Çocuklar traktörlere doluşuyor. Köylüler, çocuklara erik atıyorlar, el sallıyorlar. Bizim çocuklar coşku ile bağırıyor: «YAŞASIN İŞÇİLER, YAŞASIN KÖYLÜLER!»...

HOŞÇAKALIN ÇOCUKLAR!...

Kampın son günü. Ayrılık saati geldi çattı. Bazı ana babalar çocuklarını almak için kampa geldiler. Gözleri özlemle dolu. Çocuklarda bir parça sevinç, bir parça tedirginlik. Ortalıkta bir telaş.

Akşam çocukların gösterilerinden oluşan bir ayrılık gecesi yapıldı. Hepsi, canla başla, heyecanla, coşkuyla halay çekiyorlar, şiirler okuyorlar, düzenledikleri skeçleri, oyunları oynuyorlar. Gösterileri izleyen ana babaların, büyüklerin yüzü gülüyor. Sevgi ile bakıyorlar çocuklarına. Biz de öyle.

Gece, saat onbuçuk sularında gösteri bitti. Çocukları evlerine geri götürecek otobüslere biniyoruz. MİTES çalışanlarından, öğretmenlere, çocuklardan bizlere kadar herkesin içi bir parça buruk. Çocukların bir kısmı şaşkın, bir kısmı kendini koyverip ağlıyor. Ben de zor tutuyorum kendimi. Öyle alışmışız ki birbirimize, öyle bir sevgi ile bağlanmışız ki... Bu anlatılmaz bir duygu. O kadar yüce... Ve çocuklar, onlara öğrettiğim bir şarkıyı söylüyorlar hep bir ağızdan:

**«DOSTLUĞUN BİZ SEVGİSİYLE
TOPLANDIK HER AN BURADA
BU SEVGİ BAĞI KOPMAZ HİÇ
DAĞILSAK BUGÜN YURDA»**

bakırköy'den kovulan MHP'li faşistler haznedar çevresine yerleşiyorlar!

HAZNEDAR'DA İLERİCİLER TEK TEK SAPTANIYOR!

● HÜKÜMETİ UYARIYORUZ! HAZNEDAR'DA BİR TEK İLERİCİ DAHİ ÖLDÜRÜLÜRSE SORUMLUSU SİZ OLACAKSINIZ

Bakırköy halkının ve ilerici, yurtsever gençliğinin kararlı, ardıcıl savaşımı sonucu faşist MHP, parti binasını Haznedar'a taşımak zorunda kaldı. Faşistlerin Haznedar'ı seçmesinin nedeni ise, bu semtin İstanbul'un bir kaç semtini birleştiren bir kavşak noktası olması dır. Onlar böylelikle bu semtleri de kontrol altına almak istiyorlar. Sırtlarını Bakırköy Savcısı'na dayayan, işledikleri onlarca cinayete, kundaklamaya rağmen ellerini kollarını sallayarak dolaşan faşist MHP ve ÜGD'liler, Bakırköy'de tutunamayacaklarını anladılar.

Faşistler, şimdi aynı çevrelerin desteğiyle Haznedar ve çevresine yerleşmek için saldırılarını sürdürüyorlar. 11 Haziran'da Bakırköy Halkevi'ne bomba atarak 3 İGD üyesini katleden, beşini ağır yaralayan MHP'li, ÜGD'li faşistler, 14 Haziran günü Haznedar Uğur Sitesi'nde Suat Yüksel adlı yurtsever genci kahveden çıkararak güpegün düz kurşuna dizerek öldürdüler. Olayı görenlerin belirttiğine göre; Camlı Kahve ve Güngören'de yuvalanan faşist katiller daha sonraki günlerde de Haznedar çevresinde saldırılarını sürdürdüler.

Faşist MHP'liler, Haznedar halkı ve ilerici, yurtsever gençliğinden hakettikleri dersi alacak, bu kez kaçacak yer de bulamayacaklardır. Bunu kendileride çok iyi bilmektedirler. Bunun için parti binalarını, bu işkence ve cinayet merkezini Haznedar'a taşımadan önce saldırılarını yoğunlaştırdılar. Halkı, yıldırmaya, sindirmeye yönelik terör eylemlerine hız verdiler. Faşistler, ilerici yurtsever, devrimci gençlere yönelik saldırı pılanlarını nasıl hazırlıyorlar?

KAPICILARI VE ÇOCUKLARI SORGUYA ÇEKİYORLAR KENDİLERİNE POLİS SÜSÜ VERİYORLAR

Edindiğimiz bilgilere göre; Haziran ayı ortalarından itibaren faşist MHP'liler dışardan getirttikleri profesyonel katillerden oluşturdukları çeteleri vasıtasıyla ilerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin kaldığı evleri tesbit etmekle işe başlıyorlar. Üçerli, beşerli gruplar halinde dolaşan faşistler, sokak sokak evleri dolaşmakta, özellikle kapıcılardan, bakkallardan çevredeki evlerde «bekâr öğrenci» kalıp kalmadığgını öğrenmektedirler. Bunu yaparken, genellikle **«İstanbul'a yeni geldiklerini, bu sokakta öğrenci olan hemşehrilerinin kaldığını, ancak adres olmadığı için bulamadıklarını»** söylemektedirler. Bunun yanında kullandıkları başka bir yöntem de gece geç vakitlerde sokaklarda rastgele ateş etmek. Öğrencilerin geç vakitlere dek oturduklarını bildiklerinden, silah sesinden sonra lambasını söndüren evi işaretliyorlar. Daha sonra ise bu tespit edilen evlerde kalan öğrencilerin politik nitelikle rini öğrenmek geliyor. Bunun için de başta da söylediğimiz gibi apartman kapıcısından, sokakta oynayan küçük çocuklara kadar herkesi sorguya çekiyorlar. Kimi zaman kendilerine «polis» süsü veriyorlar.

İLERİCİLER! HAZNEDAR'IN SOKAKLARINI VE EVLERİNİ FAŞİSTLERDEN KORUYUN! FAŞİSTLERİ TEKER TEKER ATIN!

CHP ağırlıklı hükümeti, İçişleri ve Adalet Bakanlıklarını faşistlerin tertipleri karşısında bir kez daha uyarıyoruz. Bakırköy Halkevi'ni kana bulayan can düşmanlarının, Haznedar'da giriştikleri saldırı ve tertipler karşısında göreve çağırıyoruz. Bu uyarımıza kulak verilmediği takdirde, faşistlerin girişecekleri her saldırıdan, cinayetten sorumlu olacağınızı hatırlatmak istiyoruz.

Haznedar'ın yurtsever halkına, ilerici, yurtsever, devrimci gençliğine sesleniyoruz: Uyanık olunmalıdır! Saldırılar karşısında geri adım atılmamalıdır. En geniş yığınları faşistlerin üzerine sürmek çevredeki köklerini söküp atmak için, halkın ilerici gençliğin güvenliğini sağlamak için can güvenliğini koruma, demokratik mevzileri savunma eylemlerini en küçük birimlere dek yaygınlaştıralım. Bakırköy halkının ve ilerici gençliğinin savaşımından deney çıkaralım, faşist katillere Haznedar'da barınacak tek bir yer vermiyelim!

İYG'NİN HER SAYISI YENİ BİR ATILIMDIR!

ÇİVİ

«İran Şahı ve ailesi korku içerisinde yaşıyorlar»
(Gazeteler)

Darısı Demirellerin ve Türkeşlerin başına! Darısı tüm işbirlikçilerin başına!

İSTANBUL GOP'TAKİ FAŞİST KATİLLERİ AÇIKLIYORUZ!

İstanbul'un Gaziosmanpaşa (GOP) semti, işçi ve emekçi bölgesidir. GOP kahve taramaları açısından Türkiye'nin en yoğun bölgelerinden birisi de aynı zamanda. Nisan ayı içinde, Yıldıztabya'da ilericilerin oturdukları bir kahveyi tarayan faşistler, Mustafa Sarıçam adlı bir yurttaşı öldürdüler. Yine Nisan ayında faşistlerin saldırısı sonucu Ali Cesur adlı İGD'li genç ağır yaralandı.

1 Mayıs'tan sonra saldırılar yoğunlaştı. Plevne lisesi yakınlarında ilerici öğrencileri silahla tehdit eden iki faşist bilinmesine karşın tutuklanmadılar. Faşist saldırıların yoğunlaşması üzerine GOP İGD, CHP ve TÖB-DER temsilcileri Kaymakamla görüşerek faşist katillerin kimliklerini ve yuvalandıkları yer ve örgütleri bildirdiler. Buna karşın hiç bir önlem alınmadı. Mayıs ortalarında GOP - Bağlarbaşı semtinde ilericilerin oturduğu bir kahvenin taranması sonucu ilerici bir tekstil işçisi ağır yaralandı. 22 Mayıs günü ise GOP'ta, yine ilerici gençlerin oturdukları Huzur Kıraathanesini tarayan faşistler, İGD ve İLD üyesi Ersan Demirel'i katlettiler. Bu taramada İGD üyelerinden İbrahim Akkuş ve Sadık Sancaklı da ağır yaralandılar.

Aynı günün Akşamı, Topçular'da ilericilerin oturduğu bir kahveye giren yüzleri maskeli faşistler, hiç kimseye rastlamayınca, gece bekçilerini tehdit ederek kaçtılar.

25 Mayıs 1979 günü saat 22 sıralarında GOP'un Sarıgöl semtinde, ilerici gençlerin bulunduğu Fıratspor Lokali tarandı. Bu saldırıda da İLD ve İGD üyesi Ercan Akcan ve İGD üyesi Şahin adlı genç yaralandılar.

16 Haziran günü ise GOP Yenidoğan bölgesinde bir grup gencin üzerine ateş açan faşistler, bir genci öldürdüler. Olaydan hemen sonra, akşam üzeri ise Yıldız tabya'da bildiri dağıtan İKD ve İGD üyeleri silahlı saldırıya uğradılar. Saldırıdan sonra kaçmaya çalışan faşist Aydın Seyrek silahıyla yakalandı. Olaydan sonra GOP MHP binasında yapılan aramada iki silah bulundu.

4 Temmuz günü Gaziosmanpaşa halkı bir şehit daha verdi. Sabah saat 8.30'da GOP'ta bir kahveyi tarayan faşistler, ilerici gençliğin yılmaz savaşçısı ve GOP Halkevi kurucusu Orhan Ateşsaçan'ı katlettiler. Cinayet yine faşist saldırı karargahı GOP MHP binasında planlandı ve MHP'li katillerce işlendi. Saldırıda özellikle Orhan Ateşsaçan hedeflendi.

Ortaya çıkan sonuca göre, tüm kahve taramalarının ve faşist saldırıların karargahı bölgede bulunan MHP ve ÜGD binalarıdır. Olayların en önemli yanı ise, bu «vurkaç» eylemlerinde kullanılan faşistler, genellikle Eyüp ve Küçükköy'den getirilmektedir. Edindiğimiz bilgilere göre, Eyüp'e çok yakın olan Topçular semtinde üstlenen faşistler, Gülbakan Sitesinde yuvalanmaktadırlar. Hatta bu sitede bir dairede on faşistin kaldığı tespit edilmiştir.

GOP'TA FAŞİST TERÖRE KARŞI YIĞINSAL ÇIKIŞLAR YÜKSELİYOR!..

Tüm bu faşist saldırı ve cinayetler GOP ilerici gençliğinin savaşımını durduramadı. Gerici faşist güçlerin baskı ve engellemelerine, sıkıyönetim terörüne karşın ilerici gençler, yığınsal çıkışlar örgütlediler. Ersan Demirel'in öldürülmesi bölgede yapılan üç yığınsal gösteri ile protesto edildi. Katillerin kimliklerini ve cinayetlerin sorumlularını sergileyen bildiriler dağıtıldı, konuşmalar yapıldı.

Orhan Ateşsaçan'ın öldürülmesi iki yığınsal gösteriyle protesto edildi. Bu konuda da yığınsal bir bildiri dağıtımı yapıldı. Orhan Ateşsaçan'ın cenazesi ilerici gençlerin ve GOP halkının katıldığı bir törenle kaldırıldı.

İlerici gençler, faşist saldırı ve cinayetlere yiğitçe karşı koyarken, kendilerine «Kurtuluşçu» ve «Dev-Yol'cu» diyen bir takım sorumsuzlar da kahvelerde İGD'ye karşı propaganda yapmayı iş biliyorlar. İlerici gençliğin tavrı somut ve açıktır: anti-faşist anti-emperyalist eylem birliği!. Faşist terörü geriletmenin yolu bu eylem birliğinden geçmektedir. GOP ilerici gençliği sorumluluğunun bilincinde olarak, inançlı ve kararlı bir savaşım yürütüyor . Sinan Hepşen, Ersan Demirel, Orhan Ateşsaçan'ların katillerinin bulunmasını ve hesap sorulmasını istiyor.

faşist katillerin isimlerini açıklıyoruz:

GOP'ta faşist saldırı ve cinayetlerin tespit ettiğimiz sorumluları, faşist katillerin kimlikleri şunlardır:

Gürsel Celepçi (**Faşist katil Mustafa Baki Gülcan ile birlikte GOP'ta İGD üyesi Sinan Hepşen'i öldürdü. GOP-ta birçok kahve taramasının faili**), Fazlı Öztürk (**Kahve taramalarından sorumlu faşist katil**), **Alâaddin Öztürk**, Salih Tezer (**GOP MHP eski ilçe başkanı, kahve taramalarının ve cinayetlerin tertipçilerinden**), Raif Bayraktar, İsmail Keskinbıçak (**Küllüm Lakabıyla tanınıyor**) Hakkı (**soyadı tespit edilemedi**), Aydın Seyrek, Adem Seyrek, Muharrem Gezer (**Küçükköy'den geliyor**) ve Metin Tekindağ.

MHP ve ÜGD Kapatılsın!

Yılanın Başı Ezilmelidir!

Haziran'ın son günlerinde faşist terör artarken tekelci basın MHP'yi **«aklama»** ve faşist katliamların sorumluluğundan kurtarma operasyonu başlattı.

Manisa'da K. Maraş tipi, faşist bir kitle kırımı planlandı. 25 Haziran günü **«dayadan dönen»** MHP Manisa eski il başkanı Cemil Çöllü ve onbeş dakika sonra da CHP'li berber Mehmet Kuşkucu öldürüldüler. Bu iki cinayetin hemen ardından saldırıya geçen faşist komandolar, bir çok yere baskınlar yaparak sokaklara **«YENİ MARAŞ, MANİSA - ÜGD»** sloganlarını yazdılar. Bundan sonra DİSK üyesi Hüsnü Çorlu ve İKD üyesi eczası Neşe Gülersoy, faşist komandolarca canice katledildiler. Faşistlerin cenaze töreni için bölgedeki tüm güçlerini yığmalarına karşın ancak 800 kişi toplayabilmesinin karşısında, ilerici güçler dev bir çıkışla faşistlere büyük bir şamar indirdiler. İKD'li Neşe Gülersoy'un cenazesini, onbini aşkın kişinin katıldığı yığınsal bir törenle kaldıran ilerici güçlerin bu dev yığınsal çıkışı, faşist katilleri korkuttu.

Manisa'da oyun tutmadı. Fakat provokasyon ve **«aklama operasyonu»** sürüyordu. Her nedense sadece tekellerin sesi Hürriyet gazetesinde yeralan **«MHP içinde MİT ajanı olduğu»** iddiası ortalığı karıştırdı. Faşist Türkeş, iddianın doğru olduğunu ve MHP içinde daha bir çok **«kışkırtıcı ajan»**ın bulunduğunu iddia etti. Türkeş'e göre bu **«ajanlar»** MHP'yi **«yasadışı»** eylemlere sürüklemekle **«görevli»** imişler!..

Tüm bu tartışmalar sürerken MHP ve MİSK merkezleri bombalandı. Yine tekellerin sesi Hürriyet'te **«bombayı atanların POL-DER'li polisler»** olduğu yalanı ortaya atıldı. Böylelikle hedef şaşırtılmak ve kamuoyunun dikkatleri başka yönlere çekilmek istendi. Hürriyet, Günaydın gibi «tarafsız» geçinen tekelci basındaki **«MHP'yi aklama»** telaşının nedenleri neydi?

1979 yılının en önemli siyasi cinayetlerinden biri olan Abdi İpekçi'nin öldürülmesinin ardında da MHP çıktı. İstanbul Emniyet Müdürlüğünün açıklamasına göre Abdi İpekçi'nin katili Mehmet Ali Ağca 24 Haziran 1979 günü yakalanmıştır. Faşist katilin yakalandığı basına her ne kadar onbeş gün sonra açıklanmışsa da, bir takım «görevliler» tarafından MHP merkezine annıda iletilmiştir. Cinayetin sorumluluğunu üzerlerinden atabilmek için bir dizi oyun tezgahlayan ve kendilerini temize çıkarmaya çalışan MHP'lilerin tüm planları açığa çıkmıştır. Nitekim olaylar grafiği bir anda 25 Haziran'dan itibaren hızlı bir yükselme göstermiştir. Manisa'da olayların başlama tarihi de 25 Haziran'dır. Bu olayların hemen ardından faşist Türkeş'in «kışkırtıcı ajan» iddiaları ve MHP ile MİSK binalarının bombalanmasının gelmesi düşündürücüdür.

Bütün bunlar rastlantı değildir, planlı bir provokasyonlar zincirinin birer halkalarıdır. Faşist MHP başları, tekelci basın ve işbirlikçi burjuvazinin tüm çabalarına ve kopardığı yaygaralara karşın so rumluluğu bu partinin liderlerinin dir. Yılanın başı, sicilli faşist birlikçi tekelci basın ve işbirlikçi burjuvazinin tüm çabalarına ve kopardığı yaygaralara karşın somut bir gerçek vardır: o da MHP' nin faşist bir parti olduğudur ve tüm cinayetlerin katliamların sorumluluğu bu partinin liderleridir. Yılanın başı, naziler faşist gestapo ajanı Türkeşdir. Faşist cinayetlerin son bulması için yılanın başını ezmek gerek. İşçi sınıfımız ve emekçi halk yığınları bunun için ardıcıl savaşım veriyor.

(13.7.1979, Milliyet)

ABDİ İPEKÇİ CİNAYETİNİN ARDINDAKİ KATİLLER AÇIKLANMALIDIR

Abdi İpekçi'nin katili yakalandı. Mehmet Ali Ağca adlı katil, işlediği cinayeti ayrıntılarına kadar anlattı. Daha önceden hazırlanmış bir yazıyı ezberlediği izlenimini veren ifadesinde, Sağa v sola bağlı olmadığını, tek başına çalışan bir «terörist» olduğunu söyledi. Ama cinayetten hemen sonra MHP İstanbul İl Merkezine gittiğini belirtmesi yakın arkadaşlarının ve cinayeti birlikte düzenlediği kişilerin MHP'li olduklarını açıklamaları, kanlı cinayetin ardında kimlerin bulunduğunu bir kez daha belgeledi. Bu somut belgelere rağmen, İçişleri Bakanı «terörün kaynağına inmekten» vazgeçerek, faşistlerle diyalog kurmaya, hatta «terör» karşısında faşist MHP'nin de, öteki siyasi partilerle birlikte tavır almasını istemeye dek vardırıyor işi. Bu kafayla «terör»ün önüne geçilmez. Katillerin elebaşılarına el uzatanlar onları aklamaya çalışanlar faşistlerin ekmeğine yağ sürmekten başka birşey yapmış olmazlar.

İşçi sınıfı, emekçi halkımız, gözü yaşlı analar hükümeti elindeki tüm belgeleri kamuoyuna açıklamaya çağırıyor. Faşist MHP'nin elebaşlarının, Türkeşlerin tutuklanmasını istiyor.

Faşist Yuvalar Dağıtılsın!

SİLAH KAÇAKÇILIĞININ MHP İLE İLİŞKİSİ AÇIKLANMALIDIR!

Gerçekleri Halktan Kim Saklıyor?

Son aylarda hükümetin ve CHP yöneticilerinin ağızlarından düşürmedikleri bir söz var: **«Gerçekler halktan gizleniyor, halka gerçekleri açıklayalım.»** Gerçekleri halktan gizleyen kimdir? Neden bazı gerçekler halka açıklanmıyor?

Hükümetin elinde MHP ile ilgili önemli belgeler bulunuyor; İçişleri Bakanı ellerinde kesin delillerin bulunduğunu söylüyor. Ama, MHP'yi kapattıracak, faşist Türkeş'i ipe götürecek böylesi belgeler kamuoyuna açıklanmıyor, mahkemeler harekete geçirilmiyor. Çünkü, CHP ağırlıklı hükümetin içgericilikle uzlaşmacı, faşist tırmanışa karşı ikircimli, kararsız politikası bu belgelerin açıklanmamasının temel nedenini oluşturuyor; Hükümet sözcüleri, bu uzlaşmacı politikalarını **«soruşturmanın devam etmesi»** gibi erteleyici kılıflarla küllemeye çalışıyorlar.

Hükümetin bu erteleyici ve uzlaşmacı politikası, geçtiğimiz günlerde, silah kaçakçılığı tartışmalarında iyice açığa çıktı. Kısa bir süre önce İçişleri Bakanı Almanya ve Türkiye'de yaptığı açıklamalarda **«Silah kaçakçılığının içinde büyük işadamları ve politikacıların olduğunu, bazı siyasi kuruluşların bu işe karıştığını»** söylüyordu. Bakan bu konuda da uzlaşmacı tutumunu sürdürüyor ve **«şimdilik bunları açıklayamam»** diyor

Bakanın **«biliyorum, ama söylemem»** türünden böylesi tutarsız demeçleri, silah kaçakçılığının elebaşıları olanları daha da cesaretlendiriyor; onların yağ gibi su yüzüne çıkmalarına neden oluyor.

Silah kaçakçılığının gerisinde ki elebaşıların, tekelci burjuvazi ve onun politikacılarının aklanmasında, Pekin gericilerinin Türkiye'deki uzantıları da önemli görevler üstleniyor. Faşistlerle örgütsel işbirliğinin koşullarını oluşturmaya çalışan Perinçekçi faşistlerin borazanı «Aydınlık»ın, silah kaçakçılığı ile MHP'nin ilişkisinin tartışıldığı sırada, kaba anti-komünizm silahına sarılarak «silahlar Bulgaristandan geliyor» gibi manşetle hedef şaşırtmaya çalışması boşuna değildir.

Güneş balçıkla sıvanmaz. Elde ki belgelerin açıklanmamasına, her türlü yalan ve demagojiye rağmen silah kaçakçılığının ardındaki politikacılar ve siyasi kuruluşlar halkımız için sır değildir. Geçmişte işçi sınıfımız sadece silah kaçakçılığının değil, esrar, sigara, gümrük vb. kaçakçılık eylemlerinin içyüzünü açıklamış, belgeleriyle kamuoyuna sunmuştur. Görünürde kaçakçılık eylemlerinin ardında ün salmış kabadayılar öne geçmektedir. Kabadayılar birer piyondur. Türkiyede her türlü kaçakçılık eylemlerinin ardında işbirlikçi tekelci burjuvazi vardır. Holdingçi patronlar, hatta eski bir devlet başkanı, onun oğlu, onlarla birlikte CİA ,Mafia vardır.

Kapitalist düzenin, kokuşmuşluğunu, çürümüşlüğünü çıplak bir biçimde gösteren kaçakçılık pisliği nin kökünden kazınması ancak işbirlikçi tekelci burjuvazinin egemenliğine son verilmesi ile olacaktır.

MHP'Lİ KATİLLERİN AÇIKLAMALARI TÜRKEŞLERİ TELAŞA DÜŞÜRDÜ

MHP ELEBAŞILARININ KORKUSU NEREDEN KAYNAKLANIYOR?

Bir çok katliam, cinayet, bombalama ve saldırı olayının faili olarak yakalanan MHP'li ÜGD'li faşistler cinayetleri nasıl işlediklerini, silahları hangi MHP yöneticisinden aldıklarını, planları hangi MHP örgütünde yaptıklarını ve emirleri kimlerin verdiğini emniyette ve savcılıkta bir bir anlatarak bülbül kesiliyorlar.

Faşistlerin ifadelerinde herşeyi «ifşa» etmesinden korkan MHP yöneticileri olmadık yalana ve engelleme çabasına başvurmaktadırlar. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinin 47 faşiste 482 yıl, birine de müebbet hapis cezası vermesi üzerine MHP milletvekili Sadi Somuncuoğlu, Mahkeme Başkanı Kıdemli Albay Hamdi Sevinç'i açıkça hedef göstermiştir. Daha önce de MHP milletvekili faşist İhsan Kabadayı'nın Doğun Öz'ü hedef gösterip öldürttüğü hatırlanırsa faşist katillere kimlerin emir verdiği kolayca görülür.

Yargılanan faşistler, «ihtilalle MHP'yi iktidara getirmekten», «Sıkıyönetim savcı ve hakimlerinden hesap sormaktan», «bugünün katili, yarının kahramanı olmaktan» sözediyorlar. Faşist Hergün gazetesi ise yargılanan faşistlere moral vermek için 25 Haziran günlü bir yazısında: «Demekki nizamın verdiği kararlar nizam ayakta kaldığı müddetçe geçerlidir». Mevcut nizama karşı olanların ise, kendi hukuk anlayışları geçerlidir» demektedir. Buna uygun olarak birçok faşist katil, mahkeme salonunda taşkınlık yapmakta, polise, jandarmaya savcı ve hakimlere «fiili saldırı»da bulunmak, tehditler savurup, küfür etmektedirler.

Faşistlere işkence yapıldığı yalanı, katillerin halkımızın candüşmanı MHP'li ÜGD'li cinayet odaklarının suçlarını gizleme, katliamların ardındaki sorumluları kurtarma çabalarıdır. Bu yaygaralar boş çırpınışlardır. MHP'nin elebaşıları Somuncuoğulları, Türkeşler, Taha Akyollar, katilleri korumaya çalışarak gerçek sorumluların kendileri olduklarını açıkça ortaya koyuyorlar. Halkımız katilleri tanıyor. Tüm faşist katillerin, CIA ajanı Türkeş'in hesap vereceği günler uzak değildir.

NEDEN GEÇMİŞ HAREKETİN TARİHSEL Mİ

BURJUVAZİNİN TARİH SOYGUNCULUĞU :

Marksizm-Leninizm düşmanlarının dillerine sakız ettikleri anti-komünist propaganda malzemelerinden biri de; «Komünistlerin tarihe düşmanlık besledikleri» yalanıdır.

Eski ile yeni, ileri ile geri, geçmiş ile gelecek arasındaki tarihi çatışmada her türlü gelişme yolları tıkanan gerici güçlerin: geçmişten, eskiden, geriden yana tavır belirlemeleri doğaldır. Sınıfsal konumlarının bir gereğidir. Egemen güçlerin tarih tacirliği bir yönüyle de geçmişe duydukları özlemi yansıtmaktadır. Konumlarını birer, ikişer yitirenlerin, tarihin durdurulmaz akışı önünde eriyip-bitenlerin elbetteki gelecekten bekleyecekleri hiçbir şey olmayacaktır. Ne var ki, onlarınki salt bir özlem değildir. Geçmişi ilerici güçlere karşı bir silah olarak kullanmak, geçmişe duyulan özlemle çitişmiştir.

Tarihi çarpıtıyorlar. İşlerine geldiği gibi yorumluyorlar. Ürettikleri, çarpıtılmış, yalan bilgilere yaslanarak, egemenliklerinin haklılığını kanıtlamaya çalışıyor, varlıklarını sürdürme çabasına girişiyorlar. Bu yönde halkın geleneklerini, duygularını sömürüyor, ırkçı-şoven propagandaya malzeme olarak kullanıyorlar. Tüm burjuva görüşleri içinde faşistler tarih tacirliğinde başı çekiyorlar. «Bozkurt-Ergenekon efsaneleri», «Führer-Duçe-Başbuğ» masallarının kime, nasıl hizmet ettiği bir sır değildir.

Emperyalist uşağı maocu Aydınlık, tarih tüccarlığında faşistlerden geri durmuyor. Dadaloğullarına, Köroğluna, Turan Emeksiz'e, Orhan Kemal'e, Nazım Hikmet'e utanmazca sahip çıkmaya çalışıyor. Özbe öz halk evlatlarının anısını kirletiyorlar. Bu emperyalist uşaklarının foyası çoktan meydana çıkmıştır. Halkımızın köklü geleneklerine, yurtsever evlatlarına sahtekârca sahip çıkma manevraları da onları kurtaramayacaktır. Lâyık oldukları yere, çöplüğe gönderilecekler dir.

HALKIMIZ, GEÇMİŞ HAREKETİ KUŞAKTAN KUŞAĞA, DİLDEN DİLE YAŞATIYOR

Burjuvazinin halkın ilerici geleneklerinin unutulması için harcadığı çaba bir sır değildir. Tüm halklar gibi bizim halkımızın da köklü gelenekleri vardır. Egemen çevreler yüzyıllar boyu bu ileri gelenekleri kurutmak, soldurmak için kan döktüler, zulüm ettiler. Ama halkımız kendi geleneklerini kuşaktan kuşağa, dilden dilde yaşattı. Şeyh Bedrettinler, Pir Sultan Abdallar ve nice halk yiğitleri öldürüldü. Ama adları, savaşımları bayrak oldu yaşadı. Halk ana yaşattı onların anısını. Burjuvazi 15'leri Karadeniz'de hunharca öldürttü. Bugün 15'lerin anısı, milyonların savaşımında yaşıyor. Bu neyi gösteriyor, Tarihi yaratan halk yığınlarının yenilmez gücünü gösteriyor.

GEÇMİŞ NASIL DEĞERLENDİRİLİYOR?

Sağdan sola politik yelpaze içinde yeralan bazı grupların geçmiş hareketi değerlendirmeleri ortak bir takım özellikler taşıyor. Hemen hemen hepsi, politika sahnesine çıktıkları dönemi, yakın tarihin başlangıcı olarak ele alıyor. Daha önceki döneme ya kalın siyah bir çizgi çekiyorlar. Geçmiş hareketi tümden yadsıyorlar. Ya da utangaçça, yararcı bir yaklaşımla geçmişe yanaşıyorlar. Kimileri de, geçmişi tümden yadsımakla kalmıyor, karalıyor.

«Dev-Yol» şeflerini ele alalım; yakın tarihe «50 yıllık revizyonist gelenek» diye saldıranlar, karaçalanlar, kendilerini, 1971 ve sonrası dönemin rakipsiz mirasçısı görüyorlar. Yani 1971'lere kadar olan dönemi olduğu gibi yadsıyorlar, 1971 ve sonrasına toz kondurmuyorlar. Böylelikle hem tarihi köksüzlüklerini açığa vuruyor hem geçmiş hareketi tek ve bütün süreç olarak kavrayacak politik yetenekten yoksunluklarını dile getiriyorlar. Hem de; geçmişi geleceğe bağlayacak, geçmişten dersler çıkaracak diyalektik yönteme ne kadar uzak düştüklerini gösteriyorlar. Üstelik çok yakın geçmişi de dar bir koridordan, sadece kendi durumları açısından değerlendiriyorlar. Diğer gelişmelerin hiç yaşanmamış gibi üzerinden atlıyorlar. Geçmiş harekete böylesine anti-diyalektik yaklaşım aynı zamanda «Dev-Yol» şeflerinin gelecekten beklediklen hiç bir şeyin olmadığının bir göstergesidir.

Diğer bir örnek:

«Genç Öncülerin geçmiş hareketi değerlendirmeleri de, 1960 ve sonrası dönemi kapsıyor. kendileri açısından bu doğal olabilir. Doğal olmayan, geçmiş hareketi değerlendirirken koskoca 40 yılın üzerinden atlamaları. Önceleri bu dönemi hiç yaşanmamış sayı-

VEDAT DEMİRCİOĞLU'NU ANI

«17 Temmuz gecesi İstanbul Tek ik Üniversitesi Öğrenci Yurduna apılan polis baskını, Demirel Hükü ıetinin, Meclisteki kesin çoğunluğa ayanarak, tüm demokratik ulusal ;üçleri susturmak için tertipledikleri -anlı bir kırım planının bir parça - ,ydı. Sonraki olaylar işbirlikçi güç- erin polisi gençliğin, halkın üzerine -ürmenin ilk provalarını o gün yap tığını ortaya koydu.

6. Filo'ya karşı girişilecek gösterileri düzenlemek için yoğun bir hazırlık sürerken 17 Temmuz gecesi 500'ü aşkın toplum polisi İTÜ Öğrenci Yurdundaki öğrencilerin üzerine saldırıya geçti. Tüm yurtta kalan öğrenciler polisin coplarıyla, kalkanlarıyla ve silah kabzalarıyla kanlar içinde kaldı. Vedat Demircioğlu öğrenci yurdunun ilk katından polisler tarafından coplanarak aşağıya atıldı. Burada da polisler Vedat'ı coplamaya devam ettiler. Bu genç, anti-emperyalist savaşçıyı kanlar

içinde 300 metre

Anti-emperyal
ğit temsilcisi 24 T
öldü. Gençler, de
ölümünü duvar du
li yörelerin em
Demirel Hükümet
protesto eylemleri
Temmuz gecesi ba
FKF yöneticileri,
pishanede Vedat'ı
zenlediler.

Polisin öğren
yapması, kan dök
vaşını daha yüks
tırdı. Dolmabahç
nen Amerikan as
renişiyle karşılaşt
Savaşımızda emp
ların denize dökü
kan askerleri de
nize döküldü.

1968 Temmuz
bugün de gençliği
yor. Halkımızın

RASÇILARIYIZ?

yorlardı. bugünlerde kıyısından, köşesinden kabul ediyorlar, ancak işlerine geldiği gibi yorumlayarak «Genç Öncü»ler 1960 sonrası dönem için pek duyarlılar. Onlar da kendilerini tek «yetkili» sayıyorlar. Eğri ile doğruyu, çöple samanı birlikte savunuyorlar. Şu da bir gerçek ki, sadece sahip çıkmak tek başına önemli değil, önemli olan geçmişin iyi yönlerini yaşatmak, daha da ilerletmek, işçi sınıfının tarihsel geçmişine saygı duymaktır. Bu da sözle değil, eylemle olur.

GEÇMİŞ HAREKETE LENİNİST YAKLAŞIM

Sömürücü güçlere karşı, halkın bir parçası olanlar, halkın savaşımının sosyalizm, sınıfsız, sömürüsüz toplum ereğine ulaşması için savaşanlar, halkın savaşına öncülük edenler, geçmiş harekete hangi gözle bakarlar?

Geleceği geçmişten kopuk olarak ele almazlar. Tarihi geçmişten geleceğe açılan bir pencere, savaşıma ışık tutan, dersler çıkarılan bir deneyim birikimi hazinesi olarak görürler. Geçmişi olduğu gibi tümden yadsımazlar. Ama olduğu gibi de kabullenmezler. İleri, iyi, olumlu yanlarını korur, daha ileri konumlara geçmesi için savaşırlar.

Olaylara böylesi bir yaklaşım alttan, üste, basitten karmaşığa diyalektik gelişmede, diyalektiğin olumsuz lamanın - olumsuzlaması yasasından özünü almaktadır. Olumsuzlama: Ama ne biçimde, nasıl bir olumsuzlama? Komünistler olumsuzlamaya karşı mıdır? Lenin bakın ne diyor bu konuda: **«Ne çıplak olumsuzlama, ne boşu boşuna olumsuzlama, ne de şüpheci olumsuzlama... Bunlar olumsuzlama elemanını içeren diyalektik için belirtici ve esaslı olan olumluyu devam ettiren, gelişme ve bağlanma momenti olarak olumsuzlamadır».** (Marksizm-leninizmin ilkeleri, c.1.s.149, Yar Yayınları)

Lenin'in sözlerinden olumsuzlamanın kendi içinde bir amaç olmadığı anlaşılmalıdır. Çünkü, kendi bütünlüğü içinde olumsuzlama, gelişim kaynağı olarak hizmet ettiği, iyi ileri, olumlu olanı koruduğu ölçüde diyalektiktir. Ve diyalektik olumsuzlamanın en önemli yanı gelişmenin önceki dönemini yadsımadan, iyiyi, ileriyi, olumluyu koruyarak üstün gelmesidir. Olumsuzlamanın idealist yorumları böylesi bir özden, hümanizmden yoksundur.

Nihilizm, olumsuzlamak için **olumsuzlamaktır.** Mutlak inkârcılıktır. Hiç bir şeye inanmayan nihilistler kötümserlik batağına saplanmışlar, hiçbir şeyden hoşnut olmamışlardır. **Septisizm,** de inkarcılıktır. Herşeyden şüphe eden, hiç bir şeye güvenmeyen şüpheci bir inkarcılıktır. Gerek septisizm, gerek nihilizm boş bir olumsuzlamadır. Bu genel yaklaşım, geçmiş harekete yaklaşım yollarını da aydınlatıyor.

Komünistler geçmiş harekete işte böylesi diyalektik bir gözle bakarlar. Tüm söylenenlere ek olarak geçmiş hareketlerin insanlar üzerindeki moral etkisini dikkatle değerlendirirler. Moral etki, insanları yaşatan bir etkidir. Geçmiş hareketlerin aydınlatıcı gücü olmasa, gelecek için savaşım kısır kalır.

Biz, bu yönleriyle geçmişin anti-emperyalist geleneğine sahip çıkıyoruz. Geçmiş hareketin tarihi mirascısı komünistlerdir. Sadece yakın tarihin değil, yüzyıllar boyu süren geleneklerin, tarihi birikimin mirascısı komünistlerdir. Pir Sultan Abdalların, Şeyh Bedrettinlerin, Köroğluların, Osmanlı boyunduruğu altında savaşanların, 15'lerin zindanlarda çürüyen yurtseverlerin, devrimcilerin, Tütüncü Abbasların, Tornacı Rahmilerin, Hasan Tahsinlerin, Turan Emeksizlerin, Vedatların, Denizlerin, Yusufların, 12 Mart döneminde katledilen tüm devrimcilerin tarihsel mirasçıları komünistlerdir.

Neden geçmiş hareketin tarihi mirascısı komünistlerdir? Çünkü: komünistler, insanlığa gerçek kurtuluş yolunu gösteren Marksizm-Leninizm öğretisi ile silahlanmışlardır. Marksizm-Leninizmin ödünsüz savunucularıdır. Bu silah, komünistlere aynı zamanda, tüm burjuva etkilerden sıyrılıp, işçi sınıfının bağımsız politikasını uygulama yeteneğini kazandırmaktadır. Tüm emekçilerin çıkarlarını, her koşulda, ödünsüz savunma, ilerletme, utkuya ulaştırma, kendini halkın davasına adama olgunluğu vermektedir. Ateşli proletarya enternasyonalizmi ve yurtseverlik duyguları ile donatmaktadır. Tarihi iyimserlik duyguları ile dopdolu olan, tüm varlıklarını, insana insanın mutluluğuna, ilerlemesine adayanların, insanın tarihi zenginliklerinin değerlerinin tarihi mirascıları olmalarından daha doğal bir şey olamaz. Komünistler bu tarihi mis yonu sözde değil, pratik yaşamda savaşımın en önünde bıkmadan, usanmadan, yılmadan, korkmadan, kararlılıkla yürüyerek burjuva soysuzluğuna karşı dürüstlüğün, doğrusözlülüğün, moral temizliğin, komünist ahlâkın en seçkin örneklerini vererek kazandılar. Kazanıyorlar.

YORUZ

...ürüklediler.
...st savaşın bu yi-
...emmuz 1968 günü
...rimciler Vedat'ın
...ymaz ülkenin çeşit
...eryalizm ve kanlı
...ne karşı yığınsal
...ne yöneldiler. 17
...skında tutuklanan
...öteki gençler ha-
...n anısına tören dü

...i yurduna baskın
...mesi gençliğin sa-
...ek boyutlara ulaş-
...eye çıkmaya yelte-
...kerleri gençliğin di
...tı. Ulusal Kurtuluş
...eryalist saldırgan-
...ilmesi gibi, Ameri-
...Dolmabahçe'de de-

...ayındaki direnişler
...in yoluna ışık tutu
...ulusal kurtuluş ve

demokrasi savaşında önemli bir kilo metre taşı olarak parlıyor. Vedat Demircioğlu, kurtuluş savaşımızın bu şehidi gençliğimizin bayrağıdır. O, günümüzde en alçakça yöntemler le sürdürülen faşist cinayetlerin, kanlı saldırıların ilk kurbanlarından dır. Vedat Demircioğlu 1943 yılının 5 Mart'ında Konya'nın Taşkent bucağında doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğu olan Vedat çalışkan bir öğrenciydi. Vefa Lisesini bitirdikten sonra İstanbul Hukuk Fakültesine yazıldı.

Bu arada işçi sınıfının savaşıyla bağlandı. Onu çok yakından tanıyan bir komünist emekçiden ilk Marksist-Leninist eğitimi aldı. Vedat Demircioğlu, TİP'in Eminönü il çesinde çalıştı. FKF'nin önde gelen savaşçılarındandı. Vedat Demircioğlu, yolumuz işçi sınıfının yoludur, diyen gençliğin temsilcisidir. O, şimdi yüzlerce anti-emperyalist, komünist, ilerici şehitle birlikte halkımızın savaşında yaşıyor. Anısı önder olsun.

26.7.1978, TKP'sin Sesi Radyosu»

LENİN'İN YAPITLARINI OKU!

«Lenin'in yapıtlarını incele! Sosyalizm ve barış için, zulüm ve gericiliğe karşı savaşımda gerekli olan tükenmez esin hazinesini bulacaksın orada! Lenin'in yapıtlarını iyi bilmek, yetişen kuşağın çağımızdaki devrimci açılımı daha berrak bir şekilde kavramasını sağlıyacaktır. Leninizmin, devrimci güçlerin, Komünist Partilerin ve sosyalist ülkelerin başarılarının bilgisini daha genişlere yay!

Bütün ülkelerin emekçileri, dünya halkları!

Lenin'in idelerinin zaferi adına, sizleri, işçi sınıfının barış demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için verdiği büyük ve soylu savaşa etkinlikle katılmaya çağırıyoruz!

Dünyanın devrimci yenilenmesi için verdiğimiz savaşımda, Leninizm'in bayrağını yükseklere çıkartalım!

Yaşasın Leninizm!»

(Komünist ve İşçi Partilerinin 1969 Uluslararası Danışma Toplantısı'nın «Lenin'in Yüzüncü Doğum Yıldönümü» Seslenişinden)

Leninist Eğitim Politikasının Temelleri

Lenin'in yapıtlarında eğitim ve öğretim sorunlarına, pedagojiye önemli bir yer ayrılmış olması kuş kusuz rastlantı değildir. Devrimle eğitim, teori ile pratik arasındaki diyalektik ilişkinin bir gereğidir. Leninist Devrim Teorisinde bu diyalektik ilişkinin en yetkin örneklerini görüyoruz.

Bu ilkelerin başında, tüm insanlara eğitim olanaklarının açılması, özgür ve eşit bir eğitim sistemi içerisinde, kişiliğin çok yönlü gelişiminin, ancak işçi sınıfının savaşımı ile olanaklı olabileceği ilkesi gelmektedir.

İkinci ilke, Lenin'in belirttiği gibi eğitimin demokratikleştirilmesi savaşımının devrimci savaşıma paralel olarak farklı evrelerde farklı hedeflere yöneleceği üzerinedir. Bu, eğitim sorunlarının bir bölümünün kapitalizm koşullarında, bir bölümün savaşım sürecinde, köklü çözümün sosyalizm de olacağı anlamına gelmektedir

Eğitim sorunlarının çözümünün devrimin demokratik ve sosyalist evrelerine göre değişik boyutlar alması Lenin'in dikkat çektiği üçüncü noktaya ışık tutuyor. Lenin, eğitimin demokratikleştirilmesi savaşımının ancak uluslararası ve yerli tekellere karşı verilen savaşıma bağlandığı taktirde başarıya ulaşacağını söylüyor. Eğitim alanındaki ilerlemelerin, emperyalizmin, tekellerin eğitim sistemindeki etkilerinin geriletilmesine hizmet etmesi, işçi sınıfı ve bağlaşıklarının eğitim alanındaki konumlarını güçlendirmesi sorunun diğer bir yönünü oluşturuyor. Kapitalizm koşullarında eğitimdeki ilerlemelerin aynı zamanda bağımsızlık, demokrasi, barış, ilerleme ve sosyalizm savaşımına, sosyalist halk eğitiminin kuruluşuna katkı anlamına geldiği açıktır.

Kimileri bu gerçeği görmüyor. Görmek istemiyor. Özellikle modern revizyonistler demokrasi ve sosyalizm savaşımı ile eğitimi karşı karşıya getiriyorlar. Sosyalist eğitimin «reformlar» yoluyla demokratikleştirilmesinden söz edebiliyorlar. Anti-komünist fikirlerine, emperyalist ülkelerde eğitim politikasının tekelci devlet kapitalizminin gereksinimlerine göre ayarlanmasını dayanak yapıyorlar. Hatta kimileri daha da ileri gidiyor. Sosyalist halk eğitiminin işçi sınıfından bağımsız bir temele oturtulmasından söz ediyorlar. Demokrasinin sınıfsal temelini gözlerden kaçırmaya çalışıyorlar. Bu hizmeti farklı biçimlerde «sol» revizyonist unsurlarda yerine getiriyorlar. Onlar demokrasi ve sosyalizmin ayrılmazlığını demokrasi savaşımını atlayarak, sosyalist devrimi belirsiz ve ulaşılmaz bir güne erteleyerek yapıyorlar. Soyut, klişeleşmiş istemlerle ileri çıkıyorlar. Sosyalizm ülkelerinin kitlelerce anlaşılmasını güçleştiriyorlar. Sosyalist devrimle birlikte eğitim sorunlarının hemen çözümleneceğini sanıyorlar. Kitlelere sonu gelmez vaadlerde bulunuyorlar. Nesnel gerçeklikten sapıyorlar. Eğitim politikasının temellerinden birisi de böylesi her türlü ters etkilere karşı savaşımda somutlanıyor.

Leninist eğitim politikasının temelleri ana hatlarıyla bunlardır. Ancak sadece eğitim politikasının temellerini vermek elbetteki tek başına yeterli değildir. Sorunun farklı yönleri vardır. Farklı yönlerden biriside kitlelerin, gençliğin nasıl eğitileceğidir. Bu önemli konuya gelecek sayımızda değineceğiz. Lenin'in üzerinde önemle durduğu «Kitlelerin eğitimi, öncelikle sınıf savaşımında yeralmaları yoluyla sağlanabilir» sözleri üzerinde duracağız.

LENİNCİ EĞİTİMİN TEMEL LERİ KONUSUNDA ŞU KAYNAKLARA BAŞVURABİLİR - SİNİZ?

Lenin. Eğitim ve Pedagoji Üzerine. (Konuk Yayınları)

Lenin. Gençlik Üzerine. (Sol Yayınları)

. Eğitim Üzerine. N. Krupskaya (Ser Yayınları)

Yayın dünyası

«Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi» neden okunmalıdır?

«Barış ve Sosyalizm Sorunları» (BSS) dünya komünist ve işçi partilerinin aylık teori ve enformasyon dergisidir. 32 dilde 50 ayrı baskı yapan, 150'ye yakın ülkede okunan derginin toplam sürümü yarım milyonun üzerindedir. Başeditörlüğünü Konstantin Zaradov'un yaptığı BSS'yi, komünist ve işçi partilerinin temsilcilerinden oluşan ortak bir yazı kurulu çıkarmaktadır. İlk kez 1958 yılında yayın yaşamına başlayan BSS dergisini Türkiye'li okurlar uzun yıllardır tanımakla birlikte, ancak 1977 yılı Ekim ayında legal olarak basılabilmiştir.

Kuşkusuz, BSS'nin legal olarak basılabilmesi, işçi sınıfı hareketinin gelişmesinin bir sonucudur ve aynı zamanda bir kazanımdır. Bu kazanımı korumak ve geliştirmek tüm komünistlerin, sosyalistlerin, ilericilerin boyun borcudur.

BBS, Marksçı - Leninci öğretinin temel ilkeleri üzerinde çağdaş dünyanın çeşitli sorunlarını incelemekte ve Marksçı - Leninci düşüncenin yaratıcı bir biçimde geliştirilmesi için ardıcıl olarak çaba harcamaktadır. Felsefe, Ekonomi-Politik ve Bilimsel Komünizm'in çeşitli sorunları BSS'nin sürekli gündemindedir.

BSS, dünya komünist ve işçi partilerinin tarihsel deneyimine ve güncel sorunlarına ağırlık vermekte,

dünya komünist hareketinin birliğinin geliştirilmesine somut katkılarda bulunmaktadır. En son olarak Sofya'da düzenlenen «Reel Sosyalizm» ile ilgili uluslararası konferans bunun en çarpıcı örneklerindendir

BBS, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının ve demokratik güçlerin savaşımının ulusal özelliklerini, ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişim perspektiflerini, komünist ve işçi partilerinin ve ulusal kurtuluş güçlerinin en seçkin yöneticilerinin kaleminden vermektedir. Tekelci burjuva basınının şaşırtmacalarından korunabilmek için, gerçekleri en güvenilir kaynaktan, o ülkenin partisinin belgelerinden, yöneticilerinin yazılarından öğrenebiliriz. Bunları edinebileceğimiz güvenilir kaynakların başında BSS gelir.

Herkesin BSS'yi okuması bir zorunluluk, bir gereklilik olmakla birlikte, leninist düşünceye yönelen gençlerin bu konuda daha titiz olmaları gerekir. Çünkü, leninist yaşamımızın başlangıcında, öğrendiklerimizi çağdaş dünyanın sorunlarına ve gelişen olaylarına bağlamasını öğrenmeliyiz. İkincisi, devrimci yayınları almasını, okumasını, yaşamın zorunlu bir parçası durumuna getirmenin alışkanlığını edinmeliyiz. Ekmeğe, suya nasıl gereklilik duyuyorsak, devrimci yayınlara da öyle gereklilik duymalıyız. Ayrıca, BSS'yi almak ve okumak bizim enternasyonalist eğitimimizde de önemli ve sürekli bir rol oynayacaktır. Çünkü BSS enternasyonalizmin ta kendisidir. O'nun somutlanışıdır. BSS'yi alıp-okumakla proletarya enternasyonalizmine somut bir katkı yaptığımızı bilmeliyiz. Bütün dünyadaki komünistler, sosyalistler ve ilericilerle birlikte, aynı zamanda, BSS'yi alıp-okumanın heyecanını, coşkusunu duymalıyız. Eğer bunları yapamıyorsak, düşünemiyorsak, kendi konumumuz konusunda oturup ciddi ciddi düşünmenin zamanı gelmiştir demektir.

POLİTİK FIKRA

15-16 Haziran'ı anma gününde İTÜ Gümüşsuyu Binasında 400'ü aşkın İTÜ öğrencisinin gözaltına alınmasından sonra bunu protesto eden ve gözaltına alınanların salıverilmeleri istemlerini dile getiren bir forum yapıldı.

Forumda Dev-Yol görüşlerini benimseyen bir genç de söz aldı. Konuşmasının bir bölümünde Dev-Yol taraftarı, «1975'lerde İGD'lilerin faşistleri gördüler mi, pencereden atlayıp kaçtıklarını» kendinden geçmiş, huşû içinde anlatı - yordu. Birden salona jandarma girdi.

Dev-Yol taraftarı konuşmacı şaşırdı. Betibenzi attı. Kızardı, bozardı, sıkıldı. Konuşmasını yarıda kesip panik içinde kürsüyü terketti. Koştu, koştu, koştu. Pencerenin yanına gelince durdu. Arkasına bakmadan kendini aşağıya bırakıverdi. Diğer arkadaşları da aynı çabuklukla onu izlediler.

1969 Uluslararası Danışma Toplantısına katılan Komünist ve İşçi Partileri Temsilcileri toplu halde.

1969 TEPE TOPLANTISI'NIN 10. YILI

10 yıl önce, 5 - 17 Haziran 1969'da, 75 Komünist ve İşçi Partisi'nin biraraya gelmesiyle Moskova'da uluslararası bir konferans yapıldı.

Hazırlık çalışmaları tüm kardeş partilerin eşit katılımıyla yürütülen Uluslararası Konferans'ta, «Ana Belge», «Vladimir İlyiç Lenin'in Doğumunun 100. Yıldönümü», «Vietnam'a Bağımsızlık, Özgürlük ve Barış», «Barışı Savunma Çağrısı» adlı dünya kamuoyuna seslenişler kabul edildi. Ayrıca, Arap halklarının savaşımına destek bildiren ve emperyalizmin ve işbirlikçilerinin zindanlarında işkence gören tüm komünistlere, yurtseverlere dayanışma belirten çağrılar kabul edildi.

«Ana Belge»de, dünya devrim süreci tüm yönleriyle değerlendiriliyor ve dünya devrim sürecinin üç ana dalgası, sosyalist ülkeler topluluğu, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının ve demokratik güçlerin savaşımı, ulusal kurtuluş hareketleri ve bunların dünya çapında gelişen eylem birliğinin özellikleri üzerinde duruluyor; saptanan ortak hedefler doğrultusunda Komünist ve İşçi Partileri'nin Leninci görevlerine işaret ediliyordu. Reel sosyalizmin günümüzdeki belirleyici rolüne dikkati çeken «Ana Belge»de, kapitalist dünyadaki çeşitli toplumsal kesimlerle birlikte gençlik hareketinin gittikçe büyüyen önemi ve rolü üzerinde de durulmaktadır.

Komünist ve işçi partilerinin gençlik yığınları arasındaki yaratıcı çalışmasına büyük önem veren Uluslararası Konferansın bu konudaki çağrısı dünya gençlik hareketi içerisinde yansımıştır. 1960'lı yıllarda gençlik hareketine yuva lanmak isteyen troçkist, maoist, goşist unsurlar, 1970'li yıllarda dünya gençlik hareketinden büyük ölçüde dıştalanmış, komünist gençlik hareketi tüm ulusal düzeylerde gelişmiş, güçlenmiştir. Bu, uluslararası Tepe Toplantısı'na, Komünist ve İşçi Partileri'nin 1970'li yıllardaki artan yığınsallaşma sürecine doğrudan bağlı bir sonuçtur.

Türkiye, uluslararası düzeydeki bu genel gelişmenin dışında kalmamıştır. Egemen çevrelerin, küçük burjuva sağ ve «sol» unsurların bilinçli ve kasıtlı gizleme çabalarına karşın, Türkiye ilerici gençliği Uluslararası Konferans'ın çağrılarına kulak vermiştir. Dünya gençlik hareketindeki gelişmeye paralel olarak, Türkiye ilerici gençlik hareketi de atılıma geçmiştir. İlerici gençliğin 1970'li yıllardaki atılımı, 1969 Tepe Toplantısı'nın önüne koyduğu görevleri başa alan Türkiye işçi sınıfı hareketinin gelişimine de bağlı olan bir süreçtir. Anlaşılabileceği gibi, Türkiye ilerici yurtsever gençliğinin 1970'li yıllardaki atılımı, uluslararası işçi hareketinin, dünya gençlik hareketinin, Türkiye işçi sınıfının politik öncü hareketinin gelişmelerine kopmaz bağlarla bağlıdır.

Bu bağlar bir yanıyla, hareketimizin, işçi sınıfının öncü politik hareketinin savaş platformunda gelişmesini ifade etmektedir. Bu, aynı zamanda varlık kaynağımızdır ve «Gençliğin yolu işçi sınıfını savaş yoludur» begisiyle yığınları sarmıştır. İşçi sınfı hareketiyle kurulan çok yönlü ve sarsılmaz bağlar olmasaydı, faşist terörün en yoğun olduğu bir ülkede hem de 3-4 yıl gibi kısa sayılabilecek bir zamanda en etkin, en saygın, en yığınsal gençlik hareketi olmamız olanaksızdı. Kuşkusuz, bu gerçek sadece Türkiye için değil tüm kapitalist ülkelerdeki gençlik hareketleri için de geçerlidir. 1969 Tepe Toplantısı'nın «Ana Belgesi»nde bu konunun altı özellikle çizilmektedir. **«Onlara (gençlere) gerçekten devrimci bir açılım anc[ak] işçi sınıfı hareketi ve onun komünist öncüleriyle sıkı sıkıya birleşmek sağlayabilir.»** (Komünist ve İşçi Partilerinin 4 Toplantısı, Ürün Yayınları, sf. 146) Türkiye'deki gençlik hareketimizin gelişim özellikleri, Tepe Toplantısı'nın bu saptamasının yaratıcı bir biçimde uygulandığını gösterdiği gibi, bu saptamanın Türkiye pratiğinde bir kez daha doğrulamasını da ifade etmektedir.

ENTERNASYONALİZM SADE BİR BELGİ DEĞİL AYNI ZAMANDA PRATİK BİR POLİTİKADIR

Türkiye ilerici yurtsever genç-

lik hareketinin harcı-hamuru enternasyonalizmle yoğrulmuştur. Uluslararası işçi sınıfı hareketine ve onun bir parçası olan Türkiye işçi sınıfı hareketine, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşüne olan sarsılmaz bağlılığımız, enternasyonalist özelliğimizin ideolojik-politik temelini açıklamaktadır. Fakat, enternasyonalizm bizim için sadece ideolojik bir belgi değildir aynı zamanda pratik bir politikadır. Dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketiyle ve ulusal kollarıyla kurduğumuz ilişkiler, karşılaşmalarımız, uluslararası toplantılarda ve eylemlerde Türkiye'yi temsil etmemiz, uluslararası dayanışmaya bağlı olarak Türkiye'de günübirlik koyduğumuz eylemler bunun somut göstergeleridir. Sıkıyönetim terörüne, toplantı ve gösteri yapma yasaklarına rağmen alanlara çıkıp Vietnam, İran, Nikaragua vb. için dayanışma eylemlerini gerçekleştiren ölümü, tutuklanmayı göze alıp bildiri dağıtan, afişleme yapan ilerici yurtsever gençler, enternasyonalizmin sadece kağıtlara yazılan ateşli nutuklar olmadığını ortaya koymaktadırlar.

İşte küçük burjuva sağ ve «sol»larının anlayamadığı nokta budur. Sağ oportünistler ve onların gençlik kesimindeki uzantıları kağıt üzerinde «enternasyonalizm maratonuna» çıkıyorlar. Gelecek bir tarihte, hareketimizi dünya gençlik hareketinden koparabilecek lerini düşlüyorlar ve enternasyonalizme sempati duyan taraftarlarını bu ninnilerle avutuyorlar, çamur atıyorlar. Biz, bu dipsiz düş dünyalarında onlara ancak acıyayoruz. Fakat aynı zamanda onları, kağıtlara yazdıkları enternasyonalizme bağlılık yazılarını pratiğe geçirmeye çağırıyoruz. Ne varki, burada şunu hatırlatmayı gerekli görüyoruz: Dünya gençlik ve öğrenci hareketinin kopmaz ve saygın bir parçası olan Türkiye ilerici yurtsever gençlik hareketine saldırmakla hiç bir yere varamazsınız. Hele hele, dünya demokratik gençlik hareketiyle, karşı karşıya getirme çabaları, sizleri, sizin de istemeyeceğiniz olumsuz konumlara sürükleyecektir. Enternasyonalizme gerçekten saygınız varsa, bunda samimi iseniz, Türkiye ilerici yurtsever gençlik hareketiyle eylem birliğine yönelip, enternasyonalizmi pratik bir politika olarak yaşama geçirmelisiniz. Aksi takdirde inandırıcı olamayacaksınız.

Küçük burjuva «sol» çevrelere gelince: bunların «enternasyonalist» yönlerinden çok, milliyetçi yönlerinden söz etmek daha doğru olacaktır. Bunlarda enternasyonalizm pratik bir politika olarak uygulanmadığı gibi, ideolojik-politik olarak da çarpıtılmıştır. Çünkü, bu grupların hamuru anti-sovyetizmle, anti-komünizmle yoğrulmuştur. Halbuki, çağımızda enternasyonalizmin omurgası, belkemiği Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerle dayanışmadır. Bu açıdan küçük bur juva «sol» akımların enternasyonalist özlerinin bulunduğundan söz etmek mümkün değildir. Anti-sovyetik konumları, dünya demokratik gençlik hareketine karşı olumsuz, düşmanca tavırlarına da temel olmaktadır. Dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketiyle, onun ulusal kollarıyla dayanışma gibi konularla bu grup ların uzaktan-yakından hiç bir ilgileri yoktur. Keskinlik adına çok lâf ederler ama, enternasyonalizmi pratiğe indirgeyen hiç bir eylemlerine rastlanılmaz. Bu tamamıyla, küçük burjuva milliyetçisi özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Ama bu grupların peşlerinden giden gençlerin enternasyonalizme sem patilerinin olduğu bir gerçektir. Bu, küçük burjuva «sol» grupların ideolojik-politik tutumuyla, taraflarının özlemleri arasındaki çelişkiyi de ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Bugün, ilerici yurtsever gençler olarak Türkiye'nin en yığınsal en etkin gençlik akımı durumuna geldiysek, bu «rastlantılar» sonucu değildir; uluslararası işçi sınıfı hareketine ve o'nun ulusal koluna bağlandığımız için bu noktaya ulaştık. Dünya demokratik ve öğrenci hareketinin şanlı ve saygın bir kolu olduğumuz, enternasyonalizm bayrağını onurla dalgalandırdığımız için bu aşamaya ulaştık. 1969 Uluslararası Tepe Toplantısı' nın ilkelerini, çağrılarını kılavuz edindiğimiz için, gençlik yığınları içerisinde çalışmanın yaratıcı biçimlerini bulduğumuz için, onların istemlerini ardıcıl biçimde savunduğumuz için güvenlerini kazandık Gelecek bizim ellerimizde yükseliyor. Küçük burjuva sağ ve «sol»ların korkusu da işte buradan kaynaklanıyor.

İKD AÇILMALIDIR

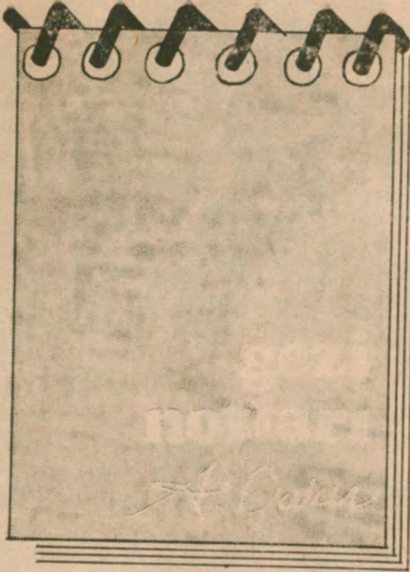
İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı, 28 Nisan 1979 günü İKD Genel Merkezi ile Türkiye çapındaki 33 şube ve 35 temsilciliğinin çalışmalarını hiçbir gerekçe göstermeden durdurmuştu.

Bu olay, herşeyden önce, burjuvazinin, işçi sınıfı hareketinin, demokrasi güçlerinin serpilip, gelişmesinden ne denli korktuğunu gösterdi. Burjuvazinin uykuları kaçıyor. İşçi sınıfı hareketine O'nun yolunda yürüyenlere azgınca saldırıyor. Yıllardır sömürünün, ezginin her türlüsüne boyun eğdirilen kadınların, işçi sınıfının yolunu yol bilen İKD'nin öncülüğünde sınıf savaşımında onurlu yerlerini almasını engellemek için saldırıyorlar. Sıkıyönetimciler İKD'yi kapatıyor. Faşistler İKD binalarını ateşe verip yakıyor. Ama, ilerici kadınların «eşit işe eşit ücret, her işyerinde ve mahallede kreş, evlat acısına son» diyen seslerini susturamıyorlar. 1 Mayıslarda, 8 Mart larda, DGM direnişlerinde, NATO' ya Hayır mitinglerinde, Barış gecelerinde, grev ve direniş alanlarında, yığınsal eylemlerde ilerici kadınlar etkin olarak yer alıyor.

Şimdi, kapatılan örgütleri İKD'nin açılması için büyük boyutlu yeni bir eylem örgütlüyorlar. İzmir'den, İzmit'ten, Bursa'dan Eskişehir'den Ankara üzerine yürüyorlar, işçi sınıfımız, demokratik güçler, ilerici gençlik İKD ile dayanışmayı yükseltiyor. Dayanışma, İKD düşmanlarının yüreğine korku salıyor.

DİMİTROV'UN ÜLKESİ'NDE

Dimitrov'un Çocukları...

Programın ikinci günü Plovdiv'deyiz. Kent yedi tane tepe arasında uzanıyor. Tepelerden birine, uzaktan bile görkemiyle insanı kendine çeken Sovyet askeri «Alyoşa»nın dev heykelinin bulunduğu tepeye çıkacağız. Baştan uyarıyorlar. İsteyen kalabilir. Yol çok uzun ve dik. Ama, kalan yok. Herkes bu dev heykeli görmeye can atıyor. Tepede güneşe biraz daha yakın gibiyiz. Hava çok sıcak. Elinde mavzeriyle Alyoşa'ya şöyle iyice bir baktıktan sonra gözlerimi kente çeviriyorum. Önünde boylu boyunca uzanıyor. Çıktığımız tepenin adı «Özgürlük Tepesi». Diğerlerinin adlarını soruyorum. Birisinin adını anımsıyorum. Gençlik tepesi. Gençlik için büyük bir dinlenme merkezi niteliğindeymiş. Bundan dolayı bu adı uygun bulmuşlar. Daha sonra, Bulgaristan tarihini boydan boya yansıtan bir anıta gidiyoruz. Anıt denebilir ki çağdaş mimarinin bir şaheseri. Zincirli ellerden uçan kadına uzanan bir heykeller silsilesi. Uçan kadın, devrim sonrası hız kazanan sosyalizm kuruluşunu simgeliyor.

Tarım akademisini ziyaret ediyoruz. Adı, «Georgi Dimitrov». Akademide 1.400 öğrenci okuyor. 43'ü profesör, 245 öğretim üyesi var. Yani 6 öğrenciye bir öğretmen. Olacak iş değil doğrusu. Akademinin kendine ait uygulama çiftlikleri, 26 laboratuvarı var. Öğrencilerin iki yıl tarım alanında çalışmaları zorunlu. Bulgaristan yüksek okullarında tanık olduğum önemli bir gerçek. Bunlar tam anlamıyla birer «enternasyonalist» okul. Örneğin bu akademide 350 yabancı öğrenci var. Meslektaşlardan bazıları kendi ülkesinin öğrencilerini görünce hemen konuşmaya dalıyorlar.

Dimiter Blagoev kompleksini ziyaret ediyoruz. Konuşmacı genel olarak işçilerin yaşamı, çalışma koşulları üstüne bilgi veriyor. Kapitalist ülkelerden meslektaşların ilgisini çeken başlıca iki konu var: Birisi çırakların durumu, öbürü çevre kirlenmesi. Konuşmacı, «bizdeki çıraklar sizdekine benzemez» diyor. «Yetişme çağındakilerin çalışması yasalarca yasaklanmıştır. Ancak, uzmanlık okulu öğrencileri senede iki veya dört aylığına üretim sürecine katılırlar. Böylece öğrenim ile üretim arasındaki kopukluk aşılır. Kirlenme sorununa gelince, böyle birşey hemen hemen kalmamıştır.» Bu kompleksin su temizleme sistemi için 400 bin Leva harcanmış. Ayrıca, kompleks çevresinde geniş bir orman alanı yaratılmış.

Kompleks işçiler için geniş olanaklara sahip. Kütüphaneleri, laboratuvarları var. Birisi Karadeniz kıyılarında, ikisi Rodop dağlarında 238 kişilik dinlenme evleri işçilerin hizmetinde. Kompleks ayrıca kendi gazetesini yayınlıyor.

Küba - Bulgaristan gençliği dostluk festivali

ULUSLARARASI GENÇLİK MERKEZİ

Primorsko'ya, Uluslararası Gençlik Merkezi'ne gidiyoruz. Merkez yolunda Lenin ve Dimitrov'un resimleri sıra sıra. Merkez çok geniş bir alana yayılmış turistik bir yer görünümünde. Buraya Uluslararası Gençlik Merkezi denmesinin nedeni, ülkeler arasında genç turist değişiminin uygulandığı, dış ülkelerden gelen genç turistlerin özellikle kaldığı bir kompleks olmasıdır. Merkez, 1959'da kurulmuş. 3 otel, 5 restoran konferans salonu, tiyatrosu var. Spor ve kültürel etkinlikler büyük önemde. Yüzme ve güreş yarışmaları, sosyalist ülkeler gençliği ile dostluk toplantıları, uluslararası politik şarkı festivalleri bu etkinliklerin başında geliyor. Geçen yıl merkezi 30 bin yabancı turist ziyaret etmiş.

Merkezin yönetilmesi ve işletilmesi büyük ölçüde Dimitrov'cu Komsomol'un işi. Merkezin Başkanı Komsomol Merkez Komitesi tarafından atanıyor. Uluslararası ve ulusal gençlik hareketinin önde gelen isimleri, Komsomol'un davetlisi olarak burada ağırlanıyor.

Bulgaristan'ın büyük kentlerini dolaştıktan sonra yeniden Sofya'ya dönüyoruz. Dönüş yolunda Gabrova'ya uğruyoruz. Hani şu halk fıkralarıyla ünlü bölge. Eski, antik şehir büyük bir titizlikle olduğu gibi korunmuş. Eski zamanların çamaşır yıkama fıçıları, üretim atölyeleri aynen duruyor. Atölyeler için bir iki usta eski üretim yöntemleriyle kuyumculuktan marangozluğa değin bir dizi işle uğraşıyor. Ürettikleri mallar oracıkta, turistik mağazalarda satılıyor.

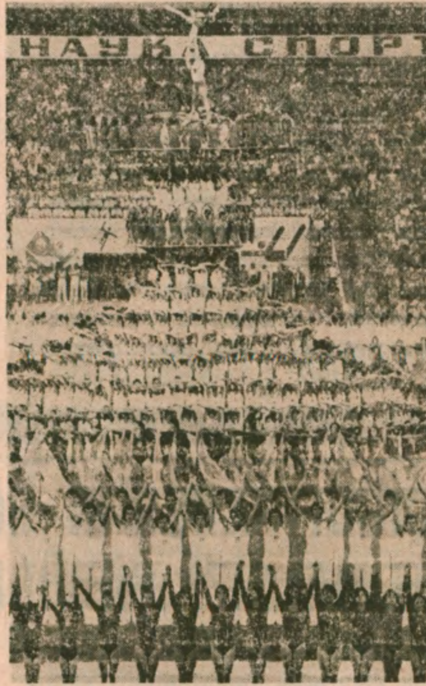
Daha sonra Levski Kilisesinde de tanık olduğum gibi, Bulgaristan halkı tarihsel mirasını, zenginliklerini gözbebeği gibi koruyor. Onlardan aşağı kalmayan Türkiye'nin zenginliklerini ve bugünkü durumunu düşünüyorum da, acınıyorum. Elbet diyorum, gelecekte biz de böyle titreyeceğiz zenginliklerimiz üzerinde.

DİMİTROV'UN HUZURUNDA

Ertesi gün Dimitrov Mozolesi'ne gideceğiz. Yani Dimitrov'u göreceğiz. Gece, uzanmış düşünüyorum. Dimitrov ve Gençlik. Birincisi öğretmen ikincisi öğrencisi. Büyük öğretmen, öğrencisine sınavdan nasıl geçileceğini geçilmesi gerektiğini göstermiş. Türkiye'de bu sınavdan geçiyoruz. Tüm uğraşımız bu sınavı başarıyla vermek, Dimitrov'a yaraşır bir öğrenci olmak... Ama kötü öğrenciler yok mu? Öbür ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de var. Dar grupçu çıkarlarından hareketle gençliğin eylem birliğinden yan çizenler de, Dimitrov'un mahkum ettiği bireysel terörizme saplananlar da var. İşçi sınıfına ve onun yolunda yürüyen gençliğe düşman tavırlarıyla bunlar sınıfta kalmaya mahkum öğrenciler.

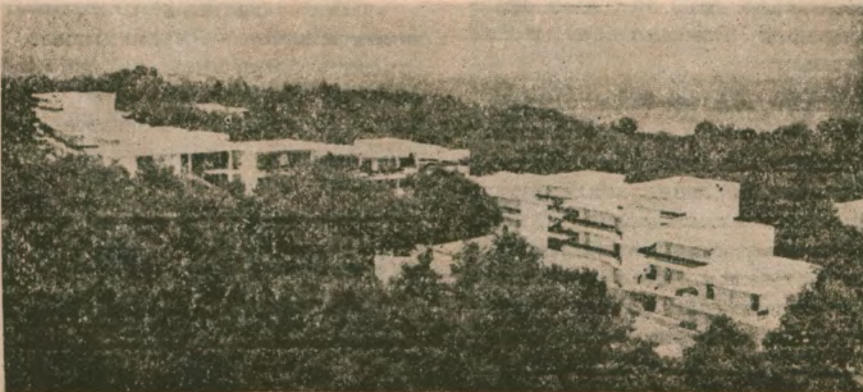
Dimitrov Mozolesi önündeyiz. Üç meslektaş Mozole önüne delegasyon adına çelenk koyuyor. Saygı duruşunda bulunuyoruz. Nihayet Dimitrov'un huzuruna çıkma anı geliyor. İçeri giriyoruz. Ve Dimitrov'u görüyorum. Karşısına geçiyor, yüzüne bakıyorum O'nu görme heyecanından pek birşey gelmiyor aklıma. Yalnız, «Dimitrov'u görmek de varmış, ama görmek o kadar önemli değil, O'nun gençliğe öğretisini savaşımda yaşatmak önemli» diyorum.

Dimitrov Müzesi'ne gidiyoruz.. Yolda çok mu çok ilginç bir anı. Çin Konsolosluk binasını gösteriyorlar. Başta anlamıyorum ama, «pırıl pırıl» bir bina olduğunu görüyorum. Yeni boyandığını söylüyorlar. Nedeni, Pekin'li karşı-devrimcilerin Sosyalist Vietnam'a saldırısını protesto etmek için Bulgaristan gençliği, yazı ve imzalarıyla binanın çehresini değiştirmiş... Müze'ye giriyoruz. Bulgaristan devrimci tarihini izliyoruz sıra sıra. İlk partizan grupları, Blagoev grupları, Blagoev ve Dimitrov. Yapıtları, kimlik kartları ve bir sürü resmiyle Müze'nin büyük bölümü Dimitrov'a ayrılmış. Resimlerinin pek azını gözümde canlandırabiliyorum. Ama, hiç aklımdan çıkmayacak bir resmi var; Leipzig duruşmasındaki dev resmi.

Sofya «Üniversiad» oyunları

Uluslararası Gençlik Merkezi

Son görüşmemiz Dimitrovcu Komsomol Uluslararası İlişkiler Sekreteri İvanov ile. İvanov, Komsomol'un tarihsel gelişimini açıklıyor ve günümüz durumu üzerine bizi aydınlatıyor. Bugün 1.3 milyon üyesi var. Yarıdan fazlası kadın. Üyelerin yüzde 65'i genç işçi ve köylü. Geri kalanını öğrenciler ve aydınlar oluşturuyor. Komsomol'un en alt örgütlenme birimi, taban örgütleri. 37 bin taban örgütü var. Üyelerin yaş sınırlaması 14-18. 14 yaşından küçükler Dimitrovcu Piyoner Örgütünde örgütleniyor. Her piyoner grubunun başında bir Komsomol üyesi bulunuyor. Komsomol, özellikle piyonerler arasında Bulgaristan halkının anti-faşist geleneklerini diri tutuyor. Buna örnek, çocukların askerlerle birlikte nazilerin işgal zamanında soykırımına giriştikleri yerlerde ortak toplantılar düzenlemeleri. İvanov, kendilerini bekleyen temel görev olarak şunları sıralıyor: Gençliğin sosyalist toplumun geliştirilmesine katılımının yükseltilmesi, çalışmada daha yüksek bir emek verimliliğinin sağlanması, gençliğin Marksist-Leninist ruhta eğitiminin ilerletilmesi. Bu görevlerin başarıyla üstesinden gelindiği gerçeği, Bulgaristan gençliğinin gönüllü gençlik çalışma hareketinde, ve emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı savaşan ülkelerin halklarıyla ve gençliğiyle dayanışma hareketinde yansıyor.

İvanov'la görüşmeden sonra özel olarak konuşuyoruz. O da diğerleri gibi Bulgaristan'da bulunmamızdan duyduğu memnuniyeti dile getiriyor. Bulgaristan halkının, Balkan ülkeleri arasında dostluk ve işbirliğinin daha da ilerletilmesini arzuladığını belirtiyor. Bölgemizin bir barış bölgesi olması dileğini yansıtıyor. Ben bu arzulara Türkiye halkının ve gençliğinin de ortak olduğunu, bunun en açık bir biçimde, Türkiye barışsever, ilerici, demokratik güçlerinin barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için gittikçe daha da güçlenen savaşımında gözlemlenebileceğini belirtiyorum. Ayrıca, Türkiye ilerici gençliği adına bize böyle bir olanak sağladıklarından dolayı teşekkür ediyorum.

Barış, dostluk, dayanışma duygularıyla birbirimizden ayrılıyoruz.

Son günlerde «Aydınlık» yazarlarından biri Lübnan'a yaptığı ziyareti anlatıyor. Filistin gerçeğini, Filistin Kurtuluş Örgütünün görüşlerini, Orta Doğu'da barış sorununu tersyüz ediyor. Yazısını anti-Sovyet karaçalmalarla doldurmasına, Sovyetler Birliğini Filistin halkının «1 numaralı düşmanı» olarak göstermesine rağmen, gerçekler karşısında ezilip büzülüyor. Her Filistinli savaşçının elinde ulusal kurtuluş savaşlarının simgesi Sovyet silahlarını görünce acısından kahroluyor.

Efendileri ne yapıyor ki, uşakları ne yapsın? Karşı devrimci Pekin yönetimi Orta Doğu sorununa karşı, Filistin halkının ve demokratik dünya kamuoyunun benimsediği tavrın tam tersini benimsemiştir. Filistin halkı, Birleşmiş Milletlerin kararlarını selamlamış, Pekin yönetimi BM oturumlarında ya bu kararların alınmasına çekimser kalmış, ya da oturumlara katılmamıştır. Filistin halkı, Cenevre Konferansı'nın toplanmasını istemiş, Pekin hiç bir zaman bundan yana olmamıştır. Filistin halkı, Camp David anlaşmasını kendisine karşı hazırlanmış bir komplo olarak görmüş, Pekin yönetimi bunu Filistin halkının yararına bir anlaşma olarak alkışlamıştır. Yazarın dizi yazısının tam üstünde yeralan Çin'in Mısıra 90 uçak sattığı haberi, Pekin'in Filistin düşmanı yüzünü göstermesi bakımından epey çarpıcıdır.

Filistin halkına dostunun ve düşmanının kim olduğunu hatırlatmaya hiç gerek yok. O iyi bilir dostunu düşmanını. Ocak ayında toplanan 14. Filistin Ulusal Konseyi'nde okunan politik raporda «ABD'nin bölgedeki eylemlerine karşı Çin'in belirgin ve açık bir tutumunun olmaması» açık bir biçimde eleştiriliyor. Buna karşılık aynı zamanlarda Brejnerv'e gönderdiği mesajda Yaser Arafat şöyle diyor: «Filistin halkının tek yasal temsilcisi FKÖ Yürütme Komitesi adına, dostumuz Leonid Brejnev'i ve SSCB halkını, halkımıza ve haklı davasına bu kritik anlarda gösterdiği yardımlardan dolayı teşekkür eder ve selamlarız.»

AFGANİSTAN

ÇIĞIRTKANLIĞIN BÖYLE TEMELSİZİ GÖRÜLMEMİŞTİR!

Son günlerde tekelci basında Afganistan üzerine bir çığırtkanlıktır gidiyor. Yok devrimin liderleri kışlalara kapanmış, yok bilmem «İslami güçler» ülkeye egemen duruma geliyormuş ve benzeri bir sürü uydurma haber.

Afganistan'a saldırıların, özellikle İran'da Şah diktatörlüğünün devrilmesiyle hız kazandığı, Camp -David'den sonra yoğunlaştığı dikkati çekiyor. Bundan dolayı ülkeye yönelik artan çığırtkanlığı emperyalizmin Orta Doğu ve Güney Asya'da yeni dengeler arama politikası içinde değerlendirmek gerekiyor. Beyrut Al-Shaab şöyle yazıyor: «Afgan olayları, Amerika'nın ilerici hükümeti düşürme, Afganistan'ı bloksuzluk hareketinden koparma, İran'ı yeniden ABD yörüngesine sokma ve sonra «İslam dayanışması»na dayanan Batı yanlısı bir blok oluşturma hedefindeki stratejik planının varlığını açığa çıkarmıştır. Afganistan'da huzursuzluk çıkararak Amerikalılar, yalnızca Teraki rejiminin durumunu zorlaştırmak değil, fakat aynı zamanda, Afganistan ile İran'ın ilişkilerini kötüleştirme ve böylece İran yönetiminin durumunu zayıflatmayı gözetiyorlar. ABD bu planın uygulanmasında Pakistan'a özel bir rol vermiştir.»

Emperyalistler yalnız değil. Pekin yönetimi de onlarla birleşiyor. Bugün Pakistan'da karşı-devrimci Afganlıları eğitme, silahlandırma işini Amerikalılardan çok Çinliler üstlenmişler. Mayıs ayında, bir Çin askeri heyetinin Pakistanı bu nedenle ziyareti bunu gösteriyor. Pekin, Asya'da böylesi bir çatışmanın çıkmasını hegemonyacı, yayılmacı emellerini uygulayabilmek için istiyor. Hindistan'la düşmanlığı ve bu ülkeden toprak istemi öteden beri biliniyor. Çatışma ortamında Hindistan'a daha fazla baskı yapmayı umuyor.

Fakat, bölge halklarının ABD emperyalizmine ve Pekin'in saldırganlığına karşı daha çok birlikte hareket etmeleri ve Sovyetler Birliği ile işbirliğini geliştirmeleri, böylesi oyun ve planları boşa çıkaracaktır.

İYG'NİN HER SAYISI YENİ BİR ATILIMDIR!

İlerici gençlik 97. doğum yıl dönümünde büyük devrimci Georgi Dimitrov'u öğütlerini pratiğe geçirmiş olmanın onuru, kıvancı, coşkusuyla andı.

Dimitrov ve Türkiye İlerici Gençlik Hareketi

Dünya ilerici gençliğinin kopmaz bir parçası olan Türkiye ilerici gençliğinin onlarla aynı duyguları paylaşması doğaldır. Ama Türkiye gençliğini Dimitrov'a bağlayan özel nedenler de vardır. Bu nedenleri Dimitrov'un Türkiye ilerici gençlik hareketinin geçmişini değerlendiren, geleceğine ışık tutan öğütlerinde aramak gerekir.

Dimitrov 1930'lu yılların ortalarında Türkiye devrimci hareketi üzerine görüşlerini belirtirken gençliğe yaklaşım konusuna girmiş ve şunları söylemiştir: «...Sizin Komünist Gençlik Örgütü de öyle... bu yolla yığınlara gidemezsiniz. Bu örgütleri legalize etmelisiniz. Açık gençlik, öğrenci örgütlerine, açık sendikalara girmelisiniz, bunların kurulmasına, gelişmesine yardım etmelisiniz. Açık yayın organlarından yararlanmalısınız...» İşçi sınıfının Leninci partisi Dimitrov'un görüşlerinin ışığında gençlik politikasını yeni baştan gözden geçirdi. Gençliğe yeni bir perspektif çizdi: «O zaman, eskiden bir gençlik örgütü vardı. Biz ona Komsomol diyorduk. Ama sekterlik vardı. Komsomol'a girmekle, partiye girmek birdi. Dimitrov yoldaş bize «bunun yerine ilerici bir gençlik örgütü kursanız olmazmı» dediydi. Parti sekterce kurulmuş Komsomol'u çok tan dağıttı. Bugün, ilerici gençliğin başlıbaşına bir örgütü vardır. Ve yığınsaldır. Memleket çapında dalbudak salmıştır. Gençlik arasında en çok okunan Lenin ve Dimitrof yoldaşın yapıtlarıdır. Bugün ilerici gençliğin en çok sevdiği saydığı ve savaşlarına bayrak edindiği biri de Dimitrof yoldaştır.» (S. Üstüngel, Dimitrof Müzesindeki Konuşma)

İşçi sınıfının Leninci partisinin yol göstericiliğinde dar, sekter kalıplar kırıldı. Yeni tipte, geniş, yığınsal gençlik örgütlenmesinin temelleri atıldı. İşçi, köylü, öğrenci gençliğin sorunlarını ele alan, çözüm yolları gösteren gençlik örgütleri oluştu. Gençliğin özgül sorunları ile ülkenin genel sorunlarını, anti-emperyalist, anti-faşist ve demokratik haklar savaşımını birleştiren, gençliğin savaşımını işçi sınıfının savaşımına bağlayan çalışma ilke ve yöntemleri geliştirildi. Dimitrov'un «Bu savaşta başarı, yığınlara inmekle, onlara bağlanmakla, yığın örgütleri kurmakla, onları yönetmekle olur...» (S. Üstüngel, Dev. Ürün Dergisi.) sözleri savaşım yolunu aydınlattı.

Türkiye ilerici gençlik hareketi bugün yığınlara inmiştir. Onbinlerce üyesi ve sempatizanı ile yığınsal bir gençlik örgütü olan İGD, bu savaşımın başını çekmektedir. Bu düzeye Dimitrov'un görüşlerine sarsılmaz bağlılık öğütlerini pratiğe geçirmedeki kararlılık ve sürdürdüğü özverili savaşımla gelinmiştir. Önümüzdeki görev bu süreci daha da derinleştirmektir. Örgütlülük düzeyini yükseltmek yeni yeni üyeler kazanmak, sempatizan halkaları genişletmek, geniş gençlik kitlelerini savaşıma ve eylem birliğine çekmektir. Bu görevin başarıyla yerine getirilmesi Dimitrov'un öğütlerini kesintisiz uygulamakla olacaktır. Yığın bağlarını genişletmek yığınlara inmek, yığınları harekete geçirmek ve yönetmek. İşte ilerici gençlik hareketinin daha da gelişmesinin ve üst evrelere tırmanmasının anahtarı...

POLİTİK FIKRA

İTÜ'nün Taşkışla Binasında maocular ilerici gençlere saldırıyor. Kıyasıya bir kavga dır gidiyor. İlerici gençler kızlı erkekli omuz omuza vermiş maoculara meydan dayağı çekiyor. Kavganın en sıcak anında bir «Genç Öncü»nün kasları çatıldı. Bakışları keskinleşti. Derin derin solumaya başladı. Kollarını sıvadı, cesaretle ileri atıldı. Hızla kavgaya daldı. Maocuların üzerine doğru koşmaya başladı. Yardım edecek ilerici bir genç arıyordu. Buldu da. Baktı bir uçta ilerici bir genç kız maocularla dişe diş kavga veriyor. Hemen o yöne koştu. Hızla atıldı. «Fatma gözlüğünü tutabilir miyim?» dedi...

NİKARAGUA HALKI «DÜŞMANIN KALBİNİ DAĞLARA GÖMECEKTİR!»

Nikaragua halkının devrimci savaşımı, ülkeyi emperyalist bağımlılık zincirinden koparacak, ulusal demokratik bir erki işbaşına getirecek bir boyuta ulaşmış durumda. Yine de, hangi güçler hangi oranda devrimci harekete katılıyor? Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN) nedir? Nikaragua gençliği ne durumda? Devrimci durumun açınımı ne olacak gibi pek çok soru sorulmaya devam ediyor.

TAM BİR HALK CEPHESİ

Nigaragua'daki savaşım cephesine doğrudan doğruya bir halk cephesi demek doğru olacaktır. Bu cephe örgütlü biçimiyle kendini, Birleşik Halk Cephesi'nde (Ulusal Yurtsever Cephe de deniyor) somut luyor. Cephe'yi temel olarak: Nikaragua Sosyalist Partisi -işçi sınıfının partisi- ve ülkenin önde gelen iki büyük sendikasının da içinde yeraldığı Demokratik Kurtuluş Birliği (UDEL), burjuvazinin yurtsever kanadı Nikaragua Demokratik Hareketi, aydınları temsil eden 12'ler grubu ve FSLN oluşturuyor. Cephenin bugün saptadığı ivedi görev, Somoza diktatörlüğünün alaşağı edilmesi, ulusal demokratik bir erkin kurulmasıdır.

Bu güçlerin savaşımda hangi oranda etkin olduklarına gelince, iki ana gücün diğerlerine göre etkin durumda olduğunu görmek zor olmasa gerek. Bunlar, Sosyalist Parti ve işçi sendikaları ile FSLN. Devrimci savaşımın ağır basan yönleri de bunu kanıtlıyor. Silahlı ayaklanma tam yol ilerlerken, ülke çapında uygulanan genel grev yaşamı felce uğratıyor.

SANDİNİSTA ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ

FSLN, adını, ABD egemenliğine karşı direnen ve 1934 yılında Somoza hanedanının kurucusu ve bugünkü Somoza'nın babasının da içinde bulunduğu ABD kaynaklı bir çete tarafından öldürülen büyük yurtsever Augusto Cesar Sandino'dan alıyor.

FSLN 1961 yılında, baş mimarı Carlos Fonseca tarafından silahlı direniş gruplarının birleştirilmesiyle kurulmuş. Bugün Cephe içinde üç ana eğilim bir politik liderlik altında eylem yürütüyor. Bunlar «Tercerista», «Proletarya» ve «Utkuya-kadar Halk Savaşı» (UHS) eğilimleri. Beş üyeli liderlikte «Tercerista» eğiliminden Humberto Ortega, Daniel Ortega ve Victor Tirado, «UHS» eğiliminden Henry Ruiz Modesto ve Tomas Borge bulunuyor.

FSLN'nin etkinliği, kitleler arasındaki saygınlığı, Nikaragua halkının istemlerine, ulusal çıkarlara sahip çıkmasından ileri geliyor. Öngördüğü başlıca hedeflere bak-

UÖB'nin Nikaragua halkı ve öğrenciler dayanışma afişi

mak bunu anlamak için yeterli olacaktır:

— Ekilebilir toprağın yüzde 30'unu, sanayi ve ticaretin büyük bölümünü elinde bulunduran Somoza ve ailesinin egemenliğine son verilmesi, tüm mal ve mülküne el konması bunların gerçek sahiplerine, emekçi **halka geri verilmesi**

— İşsizliğin, yoksulluğun ve açlığın ortadan kaldırılması; işçilere iş, köylülere toprak, tüm Nikaragua insanlarına sağlık, kültür ve barınma hizmetleri;

— Ulusal bağımsız bir dış politika izlenmesi, Sovyetler Birliği ve Küba başta olmak üzere sosyalist ülkelerle işbirliğinin geliştirilmesi.

NİKARAGUA GENÇLİĞİ

Nikaragua'da gençlik, Somoza rejiminin soykırımlarından, terör ve işkenceden büyükçe pay alan bir kesim. FSLN Dış İlişkiler sorumlularından Ernesto Kardinal, **«Ulusal Muhafızlar katliamlarında 13, 14 yaşındakileri bile ayırmıyorlar. Günümüzde Nikaragua'da genç olmak suçtur. Doğal olarak artan baskı, artan isyana yol açmıştır. Gençlik daha devrimci, davamıza daha bağlı duruma geliyor...»** diyor.

Son olaylar bu sözleri doğruluyor. Ulusal Muhafız ordusu için yedeklerin, 13 yaşın üstündekilerin askere çağrılmasına gençler direnişleriyle karşılık verdiler. Halklarına karşı savaşmak istemeyen çok sayıda genç işkenceyle öldürüldü.

DEVRİMCİ DURUMUN AÇINIMI

Devrimci güçlerin ortak yakın amaçları, Somoza'nın koşulsuz olarak erkten uzaklaştırılması, Ulusal Muhafızların dağıtılmasıydı. Buna karşılık, Somoza iktidarı terketmeyeceğini sık sık açıklıyordu. ABD emperyalizmi ise, politikasını dar bir çerçevede «Somoza'yı kurtarma»ya değil, «Nikaragua'yı kurtarma» üzerinde temellendirmişti. İşte Somoza'ya ters gelen yan buydu. ABD başlangıcından beri, Somoza dışında, yedek alternatifler oluşturmaya çalıştı. Son günlerde ileri sürülen «geniş tabanlı hükümet» bu uğraşın bir parçasıdır. (Burada ister istemez, farklı koşullarda olmakla birlikte, ABD emperyalizminin ülkemizdeki «geniş tabanlı hükümet» dayatması karşısında Demirel'in konumu ve tavrı aklımıza geliyor.)

ABD yönetimi, Somoza rejiminin tek destekcisi değildi. İsrail'inden Brezilya'sına, Şili'sinden Çin'ine «hür dünya»nın tüm gerici, faşist karşı-devrimci güçleri «kardeşleri Somoza'yı güç durumdan kurtarmada» yarışıyorlar. Buna karşın sert şamarlar yediler. Nikaragu'ya haçlı seferi düzenlenmesi için çağrılan Amerika Devletleri Örgütü toplantısı, ülkenin içişlerine karışılmaması, Somoza'nın derhal çekilmesi yolunda kararlar aldı. Geçici Hükümet uluslararası alanda yaygın biçimde tanındı. Dünya demokratik gençlik ve öğrenci hareketi de Nikaragua halkı ile etkin bir dayanışmayı örgütlüyor. DDGF ve UÖB'nin kararları dünya gençliği ve öğrencilerini, «çeşitli biçimlerde, değişik araçlarla dayanışma göstermeye», «dayanışma eylemlerini yükseltmeye» çağırıyor. Bu dayanışma Nikaragua halkının kesin utkuya ulaşmasını ve Büyük Sandino'nun vasiyetini yerine getirmesini, yani «düşmanın kalbini dağlara gömmesini» yakınlaştıracaktır.

NİKARAGUA İLE DAYANIŞMA BAYRAĞI TÜRKİYE'DE DE DALGALANIYOR

İstanbul'un göbeği denebilecek bir yerde, Cağaloğlu Türbe önünde 300'e yakın ilerici genç 4 Temmuz'da Nikaragua halkı ile dayanışma göstermek için bir miting yaptılar. Eylem gerici güçleri o denli çok korkutmuş olacak ki, dağılma anına yetişen polis, katılıp katılmadığına bakmaksızın çevreden geçenleri gözaltına almış, tutuklamıştır.

Çok değil, daha birkaç ay önce, faşist baskı ve terör eşi görülmemiş bir biçimde artarken, halkımıza sıkıyönetim dayatılırken, Türkiye gençliğinin merkezi demokratik yığın örgütü İGD'nin kardeş örgütlere mesajlarında en çok vurguladığı konulardan biri, koşullar ne denli ağır ve çetin olursa olsun, uluslararası dayanışmanın her ilerici gencin yüreğinde, eylemin de yaşayacağıydı. Zaman bunun doğruluğunu savaş alanlarında kanıtlamıştır, kanıtlıyor. Başka t ü r l ü s ü de olamaz. Nikaragua halkı ve gençliğine gösterilen dayanışma, ülkemizde yürütülen anti-faşist savaşım ile derinden bağlıdır. Sıkıyönetim koşullarında yapılan böylesi bir eylem, bu bağlılığın ve İGD'nin görüşlerinin, geniş gençlik yığınları arasında canlı bir biçimde kavrandığını ve yaşadığını gösteriyor.

İlerici gençlerin Nikaragua halk ve gençliği ile dayanışma eylemi.

HER İLERİCİ, YURTSEVER GENÇ 5 İYG SATMALIDIR!

Tüm Gençliğe Maledilecek Bir Kampanya...

● İGD, VİETNAM ÇOCUKLARIYLA DAYANIŞMA KAMPANYASINI SÜRDÜRÜYOR

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, dünya gençliğini Vietnam'da bir Piyoner Evi oluşturulması kampanyasına çağırıyor. Bu kampanya, Pekin yönetiminin saldırısının hemen ertesinde, barışsever güçlerin Vietnam halkı ve gençliğine gösterdiği dayanışma ve yardım kampanyasının bir parçasıdır.

Bilindiği gibi İlerici Gençler Derneği birçok mesajında Vietnam gençliğini desteklemek için elinden ne gelirse yapacağını belirtmişti. İGD bugün DDGF tarafından çağrıldığı bu kampanyayı etkin ve başarılı bir biçimde sürdürmektedir.

Kampanya, 9 Haziran'da İzmir'de yapılan Uluslararası Öğrenciler Birliği Temsilcisinin de katıldığı bir geceyle başlatıldı. O gün toplanan parayla, üzerinde İGD ve Ho Şi Min Komünist Gençlik Birliği'nin amblemi bulunan tişortlar yaptırıldı. Bir bölümü Vietnam'a gönderildi. Geri kalanı gönderilmeye devam ediliyor. Kampanya bugün, Vietnam çocukları için boya kalemleri temin edilmesiyle sürüyor.

Kampanyanın başarısı, her ilerici, yurtsever, demokrat gencin ona sahip çıkmasında yatıyor. Kampanya tüm Türkiye gençliğine mal edilmelidir. Dar grupsal çıkarlarla, İGD düşmanlığıyla, kampanyayı gölgeleyerek bulanık suda balık avlamaya çalışanlar boşuna hayaller içinde olacaklardır. Bunun en açık kanıtı, Vietnamlı çocukların şu an da üzerlerinde İGD ve Ho Şi Min Komünist Gençlik Birliği'nin amblemlerini taşıyan tişortları giymeleridir.

İzmir'de yapılan «Vietnam'la dayanışma gecesi»

YENİ DELHİ'DE YAPILAN VİETNAM'LA DAYANIŞMA TOPLANTISINA İGD ÜYESİ BİR GENÇ KATILDI

VİETNAM İÇİN BARIŞ

16-17 Mayıs tarihlerinde Yeni Delhi'de (Hindistan) Vietnam ile Uluslararası Gençlik ve Öğrenci Dayanışma Konferansı toplandı. Bu konferans'a Türkiye'den İGD üyesi bir kişi katıldı.

Aşağıda İGD üyesinin konferansta yaptığı konuşmasının kısa özetini veriyoruz:

«Çin yöneticilerinin Vietnam SC'nin egemen topraklarına karşı yönelttikleri vahşi saldırı ülkemizin ilerici güçlerinin nefreti ve büyük muhalefetiyle karşılandı. Zor koşullara rağmen; halkımızın demokratik haklarını kısıtlayan sıkıyönetime, yoğunlaşarak süren anti-demokratik uygulamalara, cinayetlere, kitle tutuklamalarına rağmen, tüm gösterilerin yasaklanmasına rağmen ilerici güçler ve gençlik sokaklarda Pekin yöneticilerini protesto etti. [illegible]

Yoldaşlar, halkımız maoizmin vahşetine, gerici özüne kendi gözleriyle tanık oldu. NATO'nun yerli ve yabancı tekellerin, neo-faşist partinin, gerici basının ve maocuların kol kola girdiklerini ve anti-komünizm, anti-Sovyetizm yarışına koyulduklarını gördü. Maocular, her zaman olduğu gibi, İstanbul'un 5 milyon halkını, 1 Mayısı kutlamasınlar diye evlerine hapseden gericiliği desteklediler. Fakat, İzmir'de yüzbin insanın katıldığı, Türkiye halkının demokratik haklarının savunulduğu ve aynı zamanda kahraman Vietnam halkına dayanışma ve desteğin istenildiği pankartların açıldığı 1 Mayıs töreni yapıldı.

Değerli dostlar, altını çizmek istediğimiz bir iki nokta var. Bunlardan birisi, Vietnam'ın Kamboçya'ya yaptığı yardımın bazı ilerici çevrelerde yanlış bir biçimde değerlendirilmiş olmasıdır.

Birşeyi kesin ortaya koyalım. Vietnam tarafından Kamboçya halkına iletilen dostça yardım, maocuların ve diğer yayılmacıların yaptıklarıyla ve yapmakta olduklarıyla ortak hiçbir yana sahip değildir. Vietnam halkı, sınıf kardeşliğinin ve enternasyonalizmin gereğini yerine getirmiştir.

Değerli dostlar, biz Türkiye İlerici Gençler Derneği olarak uluslararası dayanışmaya büyük önem vermekteyiz. Olanca gücümüzü Vietnam ile dayanışma için sarfetmeye hazırız. Örgütümüzün her üyesi enternasyonalist görevlerini herşeyin üstünde tutar. Biz Vietnam halkının kahraman savaşından esinlenmekteyiz.»

BARIŞ SORUNU, BARIŞ DÜŞMANLARININ İSTEĞİNE BAĞLI DEĞİLDİR

Brejnev ve Carter SALT-2 anlaşmasını imzalarken

SBKP Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyeti Prezidyumu Başkanı L.İ. Brejnev ve ABD Başkanı J. Carter 18 Haziran'da Viyana'da biraraya gelerek SALT-II'yi imzaladılar. Brejnev'in sözleriyle, «Yeni anlaşma gerçekçi ve somut bir anlaşmadır. Bu anlaşmanın özü, silahların niceliksel olarak sınırlandırılmasından ve nitelik olarak yetkinleştirilmesinin engellenmesinden ibarettir. Anlaşma, eşitlik ve eşit güvenlik ilkesine dayanmaktadır.»

Tüm dünyada ilerici insanlığın sevinç gösterileriyle karşılanırken, barış düşmanları SAL-II'ye karşı çıkmaya, ya da küçümsemeye, özünü çarpıtmaya çalışıyorlar. Anlaşmaya karşı çıkanların kim olduklari ne istedikleri belli. Bunların başında ABD şahinleri, NATO militaristleri ve Pekin hainleri geliyor. Bunlar, değişik ve bir ölçüde çelişkili amaç ve hedeflerinden yola çıksalar da, barış ve sosyalizm düşmanlığında birleşiyorlar. Leonid Brejnev «...Bu yoldan yürümemiz elbette ki ilerisi için bir hayli enerji, mertlik, azim isteyecektir. Çünkü, her ne kadar ters görünüyorsa da, aramızdaki normal ilişkilerin ve barışçıl işbirliğinin bir hayli düşmanı vardır. Sovyet - Amerikan ilişkilerindeki gerilim bunların işlerine geliyor. Bazı kimseler SSCB ile ABD'yi birbiriyle çatıştırmayı bile hayalinden geçiriyor. Bu gibi komplolara meydan vermemek bizlerin ve sizlerin halklarımıza ve tüm dünyaya karşı vicdan borcumuzdur» **derken bu noktayı vurguluyordu.**

SALT-II'nin imzalanmasıyla birlikte, «Ruslara güvenilmez», «Sovyetlerin askeri üstünlüğü» **ve bizzat NATO kumandan eskisi Haig'in** «SALT-II Sovyet saldırısını önleyemez» **sözleriyle, Batı'da anti-Sovyet kampanyaya hız kazandırılmaya çalışıldığı gözleniyor. Batı'nın militarist güçleri ters yolu seçmeye, Sovyetler Birliği ve sosyalist topluluğun gerçekçi ve zorunlu silahsızlanma önerilerini geri çevirmeye oldukça kararlı görünüyorlar.**

Bu güçler şu görüşten yola çıkıyorlar: Dünya dengesinde son zamanlarda Sovyetler Birliği'nden yana bir kayma olmuştur, yeniden dengeyi sağlamak için daha çok silahlanmak gerekir. Bunların gözünde, silahlanma güvenlikle özdeştir. Fakat, Batı'nın en azılı Sovyet düşmanları bile kendi ağızlarından bu görüşün saçmalığını sergiliyorlar. Adıyla sanıyla ünlü McNamara ne diyor bakın: «Güvenlik esastır. Ancak, aşırı askeri harcamalar güvenliği güçlendirmekten çok zayıflatıyor.» **Ne var ki, bu güçlerin gerçekliği doğrulamaları başka, emperyalist çıkarları doğrultusunda hareket etmeleri tamamen başka birşeydir. Bundan dolayı, SALT-II anlaşmasını ABD Senatosundan geçirmemek, ya da kabul edilemez değişikliklerle geçirmek yolunda dirençleri anlaşılabilir bir olaydır.**

Emperyalist çevreler, son yıllarda «dehşet dengesi» **denilen bir tezi piyasaya sürmeye çalışıyorlar.** «Dehşet Dengesi» **silahlanmayı temel almakta ve sınıf savaşımını bir yana bırakmaktadır. Dünyanın tarihsel ilerlemesini, nükleer silahlara sahip ülkeler, özellikle Sovyetler Birliği ile ABD arasındaki nükleer güç dengesine göre açıklar. Maoizmin** «iki süper devlet» **yaygarası da, bir yanıyla bu teze dayanmaktadır.**

«Dehşet Dengesi»ni savunanlar **SALT-II'nin bu dengeyi** «dondurduğunu» **öne sürüyorlar. Dünya barışının da dayandırılmak istendiği** «dondurulmuş dehşet dengesi» **bunların gözünde elbette ki, sınıf savaşımının** «dondurulmasını» **da içeriyor. Böylece ABD emperyalizmi ve NATO'nun saldırgan çevreleri ve onların izleyicileri ulusal kurtuluş hareketlerinin karşısına dikiliyorlar.**

Emperyalistlerin tüm saldırılarına karşın SALT-II, insanların gözünde pek çok şeyi kanıtlamıştır. Leonid Brejnev'in de vurguladığı gibi, «ideolojik yönden uzlaşma kabul etmeyen en büyük iki devletin, birlikte yapıcı biçimde çalışabileceklerinin ve görüşme konusu olabilecek en karmaşık ve en nazik bir alanda anlaşmaya varabileceklerinin açık kanıtı» **olmuştur. Eğer bugün Amerika halkı da için de olmak üzere -bilindiği gibi anlaşma bu ülkede sendikalar tarafından desteklenmiş ve çiftçiler eyaletlerinde nükleer bomba depolanmasına karşı çıkmışlardır- tüm insanlık barış istiyorsa, SALT-II ve barış sorunu ABD Senatosunun onayına değil, barışsever güçlerin eylemlerinin kararlılığına, sürekliliğine ve gücüne bağlıdır.**

İYG'YE YAZI, FOTOĞRAF, HABER GÖNDER ! İYG'NİN GÖZÜ, KULAĞI, SESİ OL !

YIĞINLARIN DEVRİMCİ SAVAŞIMI YÜKSELİYOR

İzmit'te 23 Haziran günü, Maden-İş, Banksen ve Baysen tarafından düzenlenen «Demokratik Hak ve Özgürlükleri Koruma ve Geliştirme Yürüyüş ve Mitingi» 20 bini aşkın ilericinin katılımıyla yapıldı.

Yine 30 Haziran günü Türkiye Barış Derneği'nce İzmir'de düzenlenen «Ya Bağımsızlık, Ya NATO» yürüyüşü beşbine yakın işçinin, emekçinin, aydının, ilerici gencin katılımıyla yapıldı.

İzmit'te demokratik hak ve özgürlükleri koruyup geliştirmekte kararlılığını haykıran yığınlar, işsizliğe, devalüasyonlara, zamlara sıkıyönetime ve faşist teröre karşı savaşım bayrağını yükselttiler. Emperyalizmin dayattığı kölelik anlaşmalarına, savaş ocakları NATO'lara, ulusal bağımsızlığımızı ayaklar altına alan ölüm üslerine, ve U-2 casus uçaklarının uçmasına izin vermeyeceğini haykıran onbinler, İzmir ve İzmit mitingleriyle devrimci savaşımda kararlılıklarını gösterdiler.

İzmir ve İzmit mitingleri, yığınların bu dev yığınsal çıkışları, ulusal ve sosyal kurtuluşumuzun yolunu da gösteriyor: Bu işçi sınıfı hareketinin programının belirlediği sosyalizme açılan ileri demokratik devrimdir.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız, savaşkan öncü politik örgütünün gösterdiği çıkış yolunu izliyor, eylem alanlarını dolduruyor.

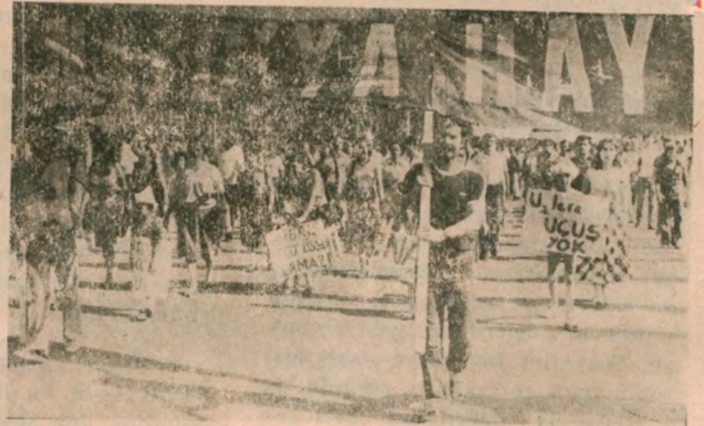
İlerici gençler İzmit mitingine yığınsal olarak katıldılar.

Çocuklar, geleceklerini tehlikeye düşürecek U-2'lerin topraklarımızda uçurulmasını istemiyorlar.

İşçiler, emekçiler ekonomik - demokratik kazanımları sonuna dek savunacaklarını İzmit mitinginde bir kez daha gösterdiler.

«Ya istiklâl ya NATO» mitinginden bir görüntü

BURHANİYE

Burhaniye ilerici gençliği 15-16 Haziran'ın 9. yıldönümü nedeniyle 17 Haziran 1979 günü **«Ölü Kentin Nabzı»** adlı bir oyun sergiledi. Oyunun sergilendiği sinema salonu «Yaşasın şanlı 15-16 Haziran işçi direnişi!», «Sıkıyönetime hayır!» pankartlarıyla donatıldı. Yine bu günlerde «Savaş Yolu» dergisi Park ta ve Ören'de satışa çıkartılarak, satış anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü.

Burhaniye'de yapılan 15-16 Haziran gecesinde sergilenen Tiyatro oyunu

EDİRNE

İGD Edirne Şubesi 2 Temmuz günü basına yazılı bir açıklama yaparak İGD Edirne Şubesi'nin sudan gerekçelerle kapatılmasını protesto etti. Açıklamada şöyle denilmektedir: **«İGD Edirne Şubesine uygulanan anti-demokratik, keyfi uygulamayı protesto eder, tüm anti-faşist ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat, namuslu kişi ve kuruluşları, demokrasi savaşımının bir gereği olarak İGD Edirne Şubesi'nin açılması için dayanışmaya çağırır.»**

İSTANBUL

İstanbul Küçükköy'de İLD ve İGD üyesi Ersan Demirel'in öldürülmesinden sonra saldırılar devam etti. Ortaköyde Eğitim Enstitüsünden İGD üyelerinin gittiği bir kahve bombalandı ve 5 kişi yaralandı. Bir kız öğrenci gözünü kaybetti. Ardından Edebiyat Fakültesi öğrencisi, İGD üyesi İsmail Kurtuluş faşistler tarafından bıçaklandı. Gaziosmanpaşa Küçükköy'de kahveler olaydan sonra yine tarandı. Ardından İGD üyesi Orhan Ateşsaçan GOP'ta katledildi. Evinden çıkan Orhan'a arkadan ateş edildi. Olay üzerine ilerici gençler bildiriler dağıttılar. Duvarları yazılarla doldurdular. Ertesi gün katledilen İGD üyesinin cenazesi kaldırıldı. Beşyüzevler'de ise İGD üyesi Hukuk Fakültesi üyesi Ercan Gökcan faşistler tarafından Yıldırım Mahallesinde tabancayla yaralandı.

İlerici gençlik hergeçen gün yoğunlaşan böylesi faşist saldırılara karşı yılmadan, bir adım bile geri atmadan savaşıyor. Faşist, gerici baskıların, saldırıların, kırımların son bulması için demokratik istemlerini haykırıyor, «Faşist yuvalar kapatılsın, faşist Türkeş tutuklansın, hesap sorulsun!» diyor.

ORDU

İGD Ordu Şubesi de faşistlerin son günlerde yoğunlaşan saldırılarına dikkati çekerek bunun son örneğinin Yenimahalle'de yerleşme çabaları olduğunu, fakat bu çabaların halkla bütünleşen ilerici gençlerin çalışmalarıyla boşa çıkartıldığını söyledi.

İÇEL

İçel'de faşist saldırı ve provokasyonlar yoğunlaşıyor. İGD Mersin şubesi bir bildiri ile bu duruma dikkat çekti ve karanlık, faşist güçlerin İçel'de de sıkıyönetim ilân ettirmek çabasında olduğunu belirtti. İGD Mersin Şubesi bildirisinde Tarsus ve Erdekli'de bir dizi saldırıdan sonra Ağır Ceza Hakimi ve karısının öldürülmesinin bu çabanın bir parçası olduğunu açıkladı.

F. ALMANYA

Ülkemizde artan faşist saldırılara, baskı ve teröre karşı yurt dışından da protesto eylemleri yükseliyor, tüm ilerici güçlerin anti-faşist savaşımıyla dayanışma güçleniyor.

Göppingen İşçi Birliği Gençlik Kolu Temmuz ayında SDAJ-Alman Sosyalist Gençliğinin de katıldığı bir gezi düzenledi. Gezide çeşitli sorunlar üzerinde durabilme olanağı da bulunarak, Çin hegemonyacılarının Vietnam'a saldırıları Türkiye de Mersin'den Ankara'ya kadar yürüyen soda işçilerinin savaşları üzerinde duruldu. Gezide soda işçileriyle dayanışma için para toplandı.

Soda işçileriyle dayanışma FİDEF'e bağlı 5 örgütün 1 Temmuz günü Fingen işçi birliğinde yaptıkları ortak toplantıda da karar altına alındı. Ayrıca faşizme karşı Göppingen'de oluşturulan Uluslararası Demokratik Cephe 30 Haziran akşamı yaptığı bir eylemde Mersin Soda işçileriyle dayanışmanın önemini belirtti ve bu yönde savaşımın yükseltilmesi gerektiğini belirtti.

Avrupa Türkiyeli Kadınlar Federasyonu, Avrupada Türkiyeli işçilerin çalıştıkları ülkelerin başbakanlarına gönderdiği bir açıklama da 28 Nisan 1979 günü İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı kararıyla İKD'nin kapatılmasını protesto etti.

BAFRA

Geçtiğimiz günlerde, İGD Çorum Vubesi üyesi ve İSTA muhabiri Atilla Çelebi, Bafra'da faşist katillerce, katledildi. İlerici gençler bu kanlı cinayeti çeşitli eylemlerle protesto ettiler İlerici Gençlik Atilla Çelebi'nin ve tüm devrim şehitlerinin anısını, savaşımında bilincinde yaşatıyor.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

* Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi * Sahibi: Rıfat GÜLER * Sorumlu Yönetmen Erhan TUSKAN * Yönetim Yeri: 899 Sokak No: 608 - Hisar İşhanı, İZMİR * Posta Çeki No: Rıfat GÜLER 107301 - Baskı Doğruluk Mat.

Son Baskı Tarihi: 26.7.1979

Faşist Yuvaların Dağıtılması için Savaşımı Yükseltelim! Haydi Eylem Birliğine